

Màster de Direcció Estratègica de Seguretat i Policia

**Motivacions i preocupacions de les persones
opositors al cos de la
Policia de la Generalitat – Mossos d’Esquadra
segons la perspectiva de gènere**

Tutora:

Dra. María Dolors Vallès Port

Treball Final de Màster presentat per:

Iván Quintana Fernández

BARCELONA, 2021

En primer lloc vull expressar el meu més sincer agraïment a la tutora d'aquest treball final de màster, a la Dra. Vallès, per la dedicació completa fins a l'últim moment, pel suport que ha ofert i suposat per aquest treball, per escoltar les meves idees amb respecte i atenció i aportar les seves quan a mi em mancaven i per últim -però no per això menys important- per fer-me gaudir d'investigar i per ser una excel·lent professora de dues assignatures durant la meva experiència acadèmica. No tinc més que paraules d'agraïment cap a la meva tutora. Gràcies per la confiança i la teva gran dedicació.

Un treball d'investigació és sempre fruit d'idees i esforços previs que corresponen a altres persones. En aquest cas, li agraeixo a la Dra. Clinkinbeard que amablement em proporcionés el seu qüestionari i la seva disposició a resoldre qualsevol dubte al respecte. Ha estat tot un honor poder comparar els nostres resultats.

També vull agrair a totes les persones que han col·laborat en major o menor grau en la publicació de l'enquesta: la Conxita Gandia, en Daniel Herraitz i la Marta Roca per aportar els seus coneixements tècnics o simplement per afavorir la publicació. Al Dr. Hilterman per ajudar-me amb l'SPSS. També al coordinador d'aquest Màster, el Dr. Martínez, que sé que va ajudar a fer que l'enquesta es publicés a temps. Però molt especialment a l'Esperança Cartiel, que no tenia cap necessitat de donar-me el millor accés possible a les persones opositores, però ho va fer. Sortir del propi camí per ajudar algú altre diu molt de la persona que ho fa.

Cal que agraeixi profusament als meus amics Christian Pachón i a l'Anna Marín per continuar sent bons companys, ja no de grau sinó de l'aventura que és la vida. Els amics es valoren en les penúries, i en les etapes ombries ells dos han estat sempre aportant escalf i ajuda.

És imprescindible indicar que sense la generosa contribució del seu temps de les persones que volen ser policies aquest treball no existiria. Ha estat un absolut plaer poder investigar sobre una temàtica tan interessant. I vull que recordeu que això és una carrera de fons, si voleu, sé que algun dia us posareu l'uniforme, no defalliu.

Y para acabar, agradecer a mi familia en general; pero con honores a mis tías María y Pepita, a Antonio, Alba y Albert. Pero sobre todo a mi abuelo, que se ocupó de que su nieto heredase -desde pronta edad- su indomable espíritu crítico, ya que se dio cuenta de que con solamente cabezonería no le bastaría.

Espero que estés donde estés sigas orgulloso de mí.

Gràcies a tots; aquest treball també és vostre.

“I am, somehow, less interested in the weight and convolutions of Einstein's brain than in the near certainty that people of equal talent have lived and died in cotton fields and sweatshops. [...] We know nothing about them because of the survivorship bias.”
Stephen Jay Gould.

“The police are the public and that the public are the Police.”
Sir Robert Peel.

“Hay pocas cosas terrenas más hermosas que la universidad: un lugar donde los que odian la ignorancia pueden luchar por el conocimiento, y donde quienes perciben la verdad pueden luchar para que otros la vean.”
John Edward Masefield

Índex

1. Resum	1
2. Paraules Clau	1
3. Conflictes d'interès	1
4. Introducció	2
5. Marc Teòric.....	3
5.1 La necessitat d'augmentar la presència de dones als cossos policials	3
5.2 Situació a Catalunya	4
5.3 Motius que podrien provocar la falta de dones en les proves d'accés	5
5.4 Diferències de gènere en les motivacions i obstacles	7
5.5 Preguntes de recerca	10
5.6 Hipòtesis	11
5.7 Metodologia	12
5.7.1 Metodologia Quantitativa	12
5.7.2 Metodologia Qualitativa	15
5.8 Rellevància i contribució científica i social	16
6. Anàlisi de Resultats	17
6.1 Anàlisi Quantitatiu	17
6.2 Anàlisi Comparat.....	35
6.3 Anàlisi Qualitatiu	43
6.3.1 Respecte a les motivacions:	43
6.3.2 Respecte a les preocupacions del procés d'accés al cos:	44
6.3.3 Respecte a les preocupacions envers la tasca policial	46
6.3.4 Respecte a altres qüestions relacionades amb el gènere	46
7. Limitacions	48
8. Conclusions	49
9. Referències.....	53
10. Llistat de taules, il·lustracions i gràfics.....	56
Annex 1: Dades demogràfiques dels enquestats/ades	57
Annex 2: Qüestionari	58
Annex 3: Dades demogràfiques dels entrevistats/ades	63
Annex 4: Transcripció d'entrevistes	64

1. Resum

En català:

Aquest treball final de màster aborda les diferències de gènere de les motivacions i preocupacions de les persones que volen ser policies. Es tracta d'un anàlisi empíric força pioner, ja que estudia de forma quantitativa (mitjançant una enquesta amb N = 643) i qualitativa (mitjançant el format d'entrevista individual) les motivacions i preocupacions dels opositors al cos de la PG-ME, en comptes de fer-ho analitzant les dels policies en actiu fent-los recordar aquesta etapa passada de la seva experiència, ja que s'argumenta que de fer-ho, es podria caure en possibles biaixos de supervivència en la selecció mostral. Aquesta investigació mostra que sí que hi ha diferències segons el gènere en les motivacions i les preocupacions. Les dones valoren més la possibilitat per avançar laboralment que els homes i també tenen una valoració menor en relació amb fer acomplir les lleis. També a elles els hi preocupa més de forma significativa la naturalesa física del treball policial. Aquestes diferències es poden explicar per una major masculinitat en segons quins marcs mentals o de rols policials. S'espera que els resultats siguin profitosos per la policia catalana i útils per a futurs investigadors.

En anglès:

This final master's thesis addresses gender differences in the motivations and concerns of people who want to become police officers. This is a rather pioneering empirical analysis, as it studies quantitatively (through a survey with N = 643) and qualitatively (through the individual interview format) the motivations and concerns of applicants to the Mossos d'Esquadra police agency. Furthermore, applicants were selected instead of those of who are already police officers, because it would make them recall this past stage of their experience, and it is argued that doing so, could lead to possible survivorship biases in the selection of the sample. This research shows that there are gender differences in motivations and concerns. Women value opportunities for advancement highly than men and have a lower valuation against law-enforcement oriented policing. They are also more significantly concerned about the physical nature of police work. These differences may be explained by greater masculinity in mental domain or by traditional police roles. These results are expected to be beneficial for the Catalan police and useful for future researchers.

2. Paraules Clau

Motivacions, preocupacions, candidats, opositors, PG-ME, mossos, policia, gènere, biaix de supervivència, perillositat, naturalesa física, proves físiques, *press* de banca, prova llançadora, test Navette, entrevista, CFBP, *crime-fighter*, rol policial, cultura policial, masculinitat, capacitats.

3. Conflictes d'interès

L'autor declara no tenir cap relació amb la convocatòria d'accés al cos de la PG-ME 46/21; així com no tenir cap conflicte d'interès en relació amb la temàtica o qualsevol altre aspecte d'aquesta investigació.

4. Introducció

Aquest Treball Final de Màster s'organitza -a partir d'aquest punt- en quatre parts principals.

En el punt 5, com a marc teòric, i en el seu inici, es profunditza en la situació de la dona al món policial, analitzant les raons que apunten a la necessitat d'introduir més dones als cossos policials amb els beneficis que això pot comportar. A continuació, s'analitza la situació d'aquest fenomen posant el focus envers Catalunya, que és l'espai geogràfic on s'emmarca aquest treball. Després, hi ha una sèrie de motius que podrien estar produint la manca de dones en les proves d'accés per esdevenir policies. Per finalitzar aquesta revisió de la literatura científica al respecte, apareixen les diferències de gènere en les motivacions i obstacles detectades fins al moment. Després d'aquesta consulta i lectura d'aquestes fonts, ens sorgeixen diverses preguntes de recerca i les seves ulteriors hipòtesis, que apareixen al punt 5.5 i 5.6 respectivament. A continuació, en el punt 5.7, expliquem la metodologia d'investigació que hem seguit per desenvolupar aquesta investigació. Tot seguit, s'argumenten els beneficis socials i científics que pot aportar aquesta investigació empírica.

En el punt 6, com a anàlisi de resultats, trobarà tres tipus d'anàlisis, on dos es diferencien segons els resultats de quina metodologia s'està analitzant, juntament amb un altre que segueix l'estratègia d'una anàlisi comparativa. Primerament, s'analitzaran els resultats del tipus quantitatiu -l'enquesta-, en el punt 6.1. Segonament, es procedeix a comparar aquests resultats quantitatius amb els resultats també quantitatius d'una altra investigació, en el punt 6.2. Per acabar aquesta part d'anàlisi, en el punt 6.3 es troba l'anàlisi de resultats qualitatiu -l'entrevista-.

En el punt 7, apareixen les limitacions trobades en relació amb aquesta investigació, on es proposen algunes consideracions que poden ser útils per a futurs investigadors.

Tot seguit, apareixerà el punt 8, on es desglossen les conclusions. Aquestes conclusions busquen donar resposta a les preguntes de recerca plantejades. També, amb l'objectiu d'aportar coneixement que ajudi a millorar els procediments d'accés al cos de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra, se suggereixen algunes estratègies de canvi d'acord amb els resultats obtinguts.

5. Marc Teòric

5.1 La necessitat d'augmentar la presència de dones als cossos policials

Les policies dels països democràtics haurien de tenir com objectiu ser una fidel representació de les societats d'on sorgeixen, sempre que això no sigui incompatible amb les tasques policials o el seu correcte desenvolupament. Especialment en matèria d'origens i característiques de les persones que les componen que -al cap i a la fi- són els elements cabdals d'una Policia. Per tant, podem concloure que perquè una Policia sigui representativa d'allà on prové, cal que tingui els elements propis de la societat origen. És a dir, en un món sense biaixos, una societat amb un 50% de dones hauria de disposar d'una Policia amb un 50% d'agents dones.

No hi ha motius evidents que facin pensar que la incorporació de la dona als cossos policials pot comportar elements perjudicials; de fet, tot el contrari: hi ha estudis que assenyalen que les dones policies són "millors policies". La tesi doctoral de Vallès (2019) mostra que les agents dones són menys propenses a incorporar elements negatius de la cultura policial durant el llarg del temps vs. els agents homes. A més a més, hi ha diversos estudis que demostren que les dones policia tenen una tendència menor a veure's involucrades en incidents relacionats amb l'ús de la força (Brandl & Strohshine, 2012).

El model de policia de proximitat esdevé fonamental en com s'orienta la policia moderna. Atenent-nos en aquest viratge cap al "*community policing*", cal indicar que les policies dones acostumen a rebre menys queixes i reclamacions per part dels ciutadans, juntament amb una disposició favorable envers aquest model de policia de proximitat (Archbold & Schulz, 2008). També, les policies dones acostumen a tenir -i a mantenir durant la carrera laboral- una visió menys cínica envers el ciutadà (Worden, 1993).

Altres estudis han demostrat consistentment que les dones policies acostumen a tenir més estudis que els seus companys homes (Wareham et al., 2013; Vallès, 2019).

També, generalment, la percepció dels policies homes i de la ciutadania en relació amb la incorporació de la dona al món policial ha millorat en les últimes dècades (Austin & Hummer, 2000; Leger, 1997). Aquesta millora es molt substancial comparada amb els primers anys quan la dona es va incorporar al patrutllatge a peu (Martin, 1980).

En resum, hem vist que hi ha molta evidència acadèmica que demostra que els homes i les dones son igualment capaços per realitzar la tasca policial complint amb els requisits que la professió exigeix. Tal i com diu Balkin (1988), no totes les dones seran

aptes per realitzar la tasca policial, però tampoc tots els homes ho són. Alguns fets fan pensar que les dones poden estar -en alguns aspectes almenys- millor preparades per ser policies.

5.2 Situació a Catalunya

Anem a revisar quina és la situació en quan a la presència de dones en el nostre entorn analitzant les xifres. Actualment, el cos de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra (en endavant PG-ME) consta de 16.916 policies, 13.355 homes i 3.561 dones (Idescat, 2019a), establint una proporció d'un 21,05% respecte al total. Comparativament amb altres països del nostre entorn, la mitjana de dones policia se situa en un 19,5% aproximadament (Vallès *et al.*, 2014) sent el nombre de dones de la Policia que aquí ens ocupa una mica superior. Altrament, hi ha països europeus com Estònia amb 4.450 policies, dels quals 1.507 són dones (un 33,8%) (*ib.*, p. 21) o Dinamarca amb 13.238 policies, dels quals 3.797 són dones (un 28,7%) (*ib.*, p. 17) que superen la xifra de dones policies relativa vs. la PG-ME. Sent llavors, aquesta barrera del 20% franquejable.

En el cas de les diferents policies locals (en endavant, PL) de Catalunya, el número és encara pitjor. L'any 2018 hi havia 1329 dones a les diferents plantilles de PL, i 9639 homes -sent el percentatge de dones d'un 12,12%-. El número de dones a les últimes promocions s'apropa més a la mitjana europea, un 19% de dones aproximadament en la convocatòria del 2019, indicant un canvi de tendència a l'alça. D'igual forma que a la PG-ME, a les PL el número de dones es concentra en l'escala bàsica, i va disminuint a mesura que pugem en la jerarquia policial (Vallès *et al.*, 2020).

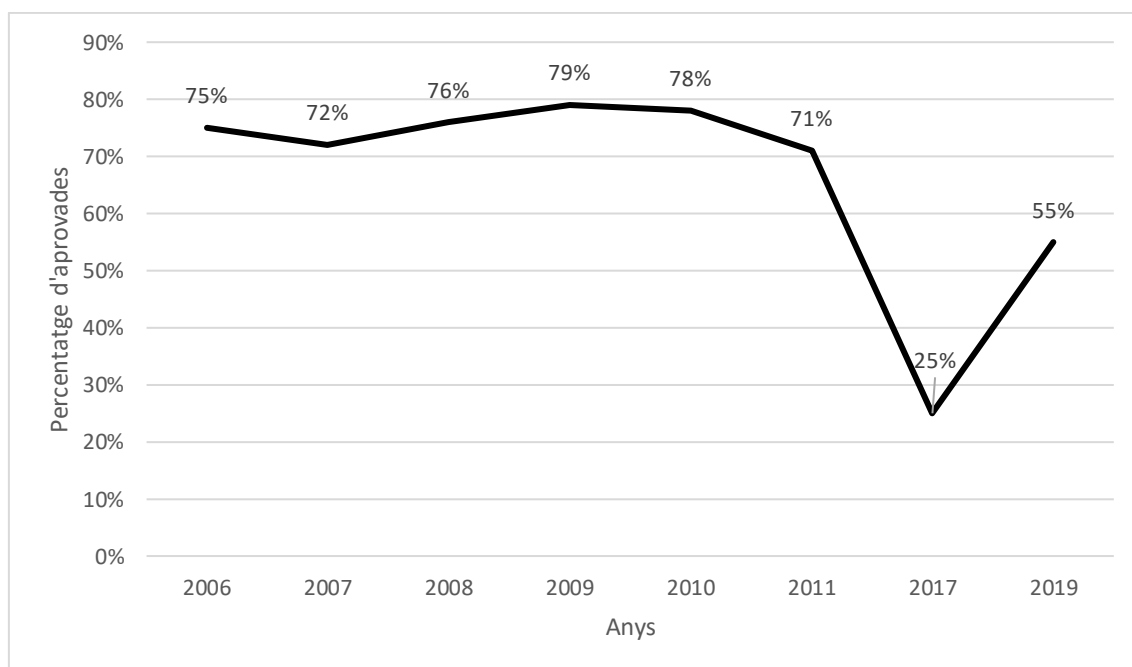
L'estancament en el número de dones que intenten accedir als cossos policials es comú en altres indrets (Cordner & Cordner, 2011), no sent aquest problema únic i característic del cos de la PG-ME.

5.3 Motius que podrien provocar la falta de dones en les proves d'accés

Com per ser policia cal primer superar un procés d'oposició; que dit d'una altra forma, és el primer obstacle a superar per part de les dones i homes que vulguin ser-ho, és raonable observar-ne la xifra d'inscrits per extreure'n conclusions. Analitzem el cas de la PG-ME a Catalunya. Dels inscrits/es a les diferents convocatòries d'accés al cos en l'última dècada, de mitjana un 25% són dones, però només accedeixen al Curs de Formació Bàsic Policial (CFBP) un 20%; un dels motius que fan difícil la incorporació de la dona a la PG-ME són les proves d'accés (Vallès *et al.*, 2020). Aquesta taxa d'accés al CFBP inferior en les dones està influenciada per les diferències biològiques de gènere que impacten en les proves físiques del concurs oposició. Per exemple, al introduir en el 2017 la prova del *press banca*¹, hi va haver un dràstic descens en el numero de dones aprovades en les proves físiques:

Gràfic 1: Percentatge de dones aprovades a la prova física a les convocatòries de la PG-ME (període 2006-2019)

Font: Com incorporar més dones a la Policia (Vallès *et al.*, 2020, p. 23).

Al introduir aquesta prova, tant en homes com en dones, 30kg i 40kg respectivament, hi ha una davallada en el número d'aprovats, afectant més a les dones que als homes. L'any 2019, la prova es manté per ambdós gèneres, però reduint el pes 5kg en el cas de les dones, provocant que el número d'aprovades augmenti un 30%. Aquesta xifra es

¹ L'exercici del *press banca* consisteix en aixecar una barra amb diferents pesos mentre que s'està en posició horitzontal, intentant realitzar el número màxim de repeticions possible durant 45 segons. La prova serveix per mesurar la força de la musculatura superior de l'aspirant.

molt reveladora, ja que indica que -evidentment- l'elaboració de les proves d'accés condicionarà la tipologia dels futurs i futures policies:

“Aquests resultats ens mostren com un canvi en el contingut de les proves pot tenir un impacte molt important en el nombre de dones que accedeixen al cos. [...] Caldria plantejar-se si els beneficis que aporta aquesta prova en la selecció compensen les conseqüències negatives que té en la incorporació de dones als cossos policials.” (Vallès et al., 2020, p. 24).

Les proves d'accés al cos resulten especialment rellevants, sent les proves físiques una part tradicional en el procés per arribar a ser policia, de forma generalitzada arreu del món. A part de que aquestes proves físiques podrien no ser acurades ni representatives de les necessitats diàries de la tasca policial; aquestes proves físiques són percebudes com una barrera important per les candidates dones (Donohue, 2020). Els cossos de policia que realitzen proves físiques per accedir-hi, tenen una menor representació de dones en les seves files (Schuck, 2014). És previsible que les proves físiques siguin un factor de preocupació major en ambdós gèneres, sent més alta en dones que en homes.

Contràriament, són més les dones en conjunt les que reben “l'apte” a la prova de l'entrevista, la ràtio d'aprovades és més alta que la d'aprovats; sent una possible causa un major component vocacional i motivacional en les dones aspirants (Monjardet, 2010; Vallès, 2019).

5.4 Diferències de gènere en les motivacions i obstacles

Tenint tanta importància el component motivacional així com, juntament, el component dels obstacles, ens proposarem en aquest treball analitzar-lo amb detall. Diversos estudis han volgut esbrinar les particularitats relacionades amb aquests elements. Una investigació rellevant en aquest àmbit concret és la realitzada per Clinkinbeard i el seu equip (2021), on es cerca informació relativa a les motivacions i obstacles que es troben els aspirants de policia durant la fase d'accés posant l'accent en les diferències de gènere². Els resultats indiquen que hi ha una major possibilitat de que les dones tinguin més preocupacions al moment d'entrar al cos policial, amb alguna diferència menor en quin tipus de preocupació (Clinkinbeard *et al.*, 2021). Els objectius de servir i protegir la comunitat continuen sent importants motivacions tant per homes com per dones. El desig d'establir un llegat i ser un model a seguir per als altres era particularment important per a les dones en comparació amb els homes³. Ambdós gèneres van reportar preocupacions pel que fa al l'inici de la carrera policial, però van ser més acusades en les dones. Moltes preocupacions estaven relacionades amb qüestions de gènere o estereotips (per exemple, la naturalesa física, que se les prenguésseriosament, la discriminació...), cosa que no és d'estranyar, atesa la llarga història de desigualtat, assetjament i masculinitat hegemònica en la policia (Clinkinbeard *et al.*, 2021).

Diverses investigacions apunten als mateixos resultats. En els resultats de Vallès (2019) s'indica que una de les motivacions principals per escollir la professió policial es la voluntat de "ser útil a la societat" i "d'ajudar a la gent". Altres factors fan referència a la varietat i l'acció en l'entorn laboral.

El mateix article de Clinkinbeard apunta que caldria utilitzar el qüestionari, creat en primera instància per un altre investigador (Lester, 1983), en un estudi amb una mostra major i, especialment, en persones que vulguin ser policies i que no ho siguin al moment de ser enquestats, per veure si hi ha diferències (Clinkinbeard *et al.*, 2021); evitant també així el biaix de supervivència. En tot cas, les seves conclusions apunten a que sí que hi ha aquestes diferències de gènere. A continuació analitzarem més en detall els seus resultats.

---

² Cal dir que els enquestats són agents de policia en actiu -la meitat amb més de 13 anys d'experiència-. En l'enquesta se'ls hi demana que valorin les motivacions i obstacles que es pensaven que tindrien en iniciar la carrera policial.

³ En la investigació de Clinkinbeard també hi ha l'objectiu d'esbrinar la importància que té la qüestió racial o de color de pell, ja que és un fet demogràfic substancial als EUA. Com a Catalunya aquest fet no té una importància anàloga, es va decidir obviar-ne el seu anàlisi en la present investigació.

Taula 1: Resultats estadístics de l'estudi de Clinkinbeard sobre motivacions i preocupacions per ser policia

		Total	Dona (n = 150)	Home (n = 678)	
Variable		M (SD)	M (SD)	M (SD)	Valor <i>p</i>
Motivacions principals	Vull detenir als qui fan mal als altres	4.18 (0.92)	4.18 (0.92)	4.19 (0.92)	.95
	Oportunitats per ajudar la gent	4.15 (0.91)	4.37 (0.85)	4.10 (0.91)	<.01
	Lluitar contra el crim	4.13 (0.90)	4.15 (0.86)	4.12 (0.91)	.71
	Emocions (feina poc rutinària, noves experiències cada dia...)	4.08 (0.94)	4.09 (0.91)	4.08 (0.94)	.90
	Vull tenir una professió que suposi un repte	3.90 (0.95)	4.13 (0.94)	3.85 (0.95)	<.01
Preocupacions principals	Ser capaç de realitzar el treball de forma efectiva	2.69 (1.26)	2.79 (1.25)	2.67 (1.26)	.29
	Ser capaç de demostrar la meva vàlua	2.61 (1.25)	2.90 (1.23)	2.55 (1.25)	<.01
	Impacte del treball policial a nivell familiar / social	2.41 (1.20)	2.40 (1.18)	2.42 (1.20)	.87
	Naturalesa estressant del treball	2.36 (1.13)	2.63 (1.10)	2.31 (1.13)	<.01
	Perillositat del treball	2.34 (1.11)	2.73 (1.21)	2.26 (1.06)	<.01

Els valors en negreta son estadísticament significatius. Font: Elaboració pròpia a partir dels resultats de Clinkinbeard (2021, p. 8).

En la taula 1, s'observen les motivacions i les preocupacions principals del total de la mostra analitzada per Clinkinbeard (2021). En la seva enquesta, es demana als policies que seleccionin el nivell d'importància o preocupació que els genera un seguit de diferents variables -utilitzant l'escala de Likert-. Respecte a les motivacions principals, cal indicar que no s'aprecien diferències gaire significatives, però es interessant observar-ne dues de significatives segons el valor *p*. Les variables "oportunitats per ajudar la gent" i "vull tenir una professió que suposi un repte" son més importants per a les dones.

També resulta interessant indicar que la variable "lluitar contra el crim" és lleugerament més alta en dones que en homes, tot i que no és una diferència estadísticament significativa. Aquesta lleugera presència major de la figura del "crime fighter"⁴ en les dones és contradictòria i resulta inusual comparada amb alguns

⁴ "Lluitador contra el crim". És un dels rols policials per antonomàsia. Aquests rols busquen definir quin és el paper o missió principal del policia (Goldstein, 1990). En aquest cas, la principal missió del/la policia és evitar la comissió del delictes, obviant les altres tasques policials. Aquesta concepció de la tasca policial respon a una visió més arcaica de la policia, però ha estat molt publicitada pels mitjans de comunicació (Rowe, 2008).

estudis. Segons Chan (2003) la capacitat per utilitzar la força en les intervencions policials, és una habilitat reconeguda més en el gènere masculí que en el femení, sent rellevant per prevenir els perills i establir o mantenir l'autoritat. És a dir, i segons aquest model diferenciador segons el gènere, les dones policia són relegades en un major grau al tracte amb els dèbils, altres dones i nens. Entenent que aquesta menor capacitat per utilitzar la força es substituïda per una millor habilitat comunicativa que per tant, seria major en dones que en homes. Aquesta comunicació es un component important en la mediació, que no és més que un enfoc alternatiu a la cultura de l'ús de la força, que malgrat tot, es poc acceptada dins de la concepció del "*crime fighter*" (Vallès, 2019).

Aquest resultat *a priori* discrepant, podria estar provocat pel fet de que una part de les dones policies, un 47.25%, comparteixen aquestes perspectives de que una part de la tasca policial només la poden realitzar homes (Vallès, 2019). Així doncs, torna a mostrar-se important diferenciar entre la persona que vol ser policia i aquella que ja ho és, ja que la cultura policial adquirida durant la professió podria provocar diferències en les respostes a les subsegüents investigacions en qüestió.

També es rellevant indicar que les dones, segons els resultats anteriors, tenen una preferència major per tenir una professió que suposi un repte juntament amb la voluntat de tenir una feina amb emocions i poca rutina, quasi igual als homes. En canvi, després, se'ls hi atorguen rols típicament rutinaris com l'atenció al ciutadà recollida de denúncies o en sales de comanament, oficines d'atenció a la víctima; es a dir, en tasques que no es desenvolupen al carrer (Vallès, 2019). Caldria veure si les dones que es presenten a la PG-ME també tenen aquesta predisposició per les emocions i la voluntat de disposar d'una feina no rutinària.

Respecte a altres diferències de gènere, també altres estudis apunten d'igual forma a la presència de preocupacions al inici de la carrera policial. Així algunes dones policies creien que no tindrien el respecte del ciutadà i que per tant haurien de fer-se respectar més. També assenyalen que al entrar al cos policial, pensaven que haurien de sobrepassar altres dificultats diferents als homes. Aquesta segona reflexió també és compartida per alguns homes (Todak, 2017).

Finalment, i ja acabant amb les diferències de gènere, cal indicar que la possibilitat de patir discriminacions per raó de gènere en l'entorn laboral, afecta en el cas de la policia gairebé exclusivament a les dones, d'igual manera que succeeix en altres sectors de la societat. En el cas específic de l'assetjament sexual, la cultura policial predominantment masculina pot propiciar que les dones policies siguin víctimes d'episodis d'assetjament sexual (Vallès, 2019).

5.5 Preguntes de recerca

Així doncs, es formulen les següents preguntes de recerca:

Pregunta de recerca 1 (PR1, a/b):

(PR1a): Quines són les motivacions de les persones opositores per accedir a la PG-ME?

(PR1b): Quines són les preocupacions de les persones opositores per accedir a la PG-ME?

Pregunta de recerca 2 (PR2, a/b):

(PR2a): Hi ha diferències de gènere en les motivacions i les preocupacions entre els homes i dones opositors/es a la PG-ME?

(PR2b ↔ PR2a+): Quines són les diferències de gènere entre les motivacions i les preocupacions entre els homes i dones opositores/ors a la PG-ME?

Pregunta de recerca 3 (PR3):

(PR3 ↔ PR2a+): Quin és el motiu d'aquestes diferències de gènere?

Pregunta de recerca 4 (PR4):

(PR4): Hi ha diferències entre les motivacions i les preocupacions que tenien *a posteriori* agents de policia en actiu i les motivacions i preocupacions de les persones opositores per accedir a la PG-ME?

5.6 Hipòtesis

En base als estudis recopilats i analitzats, s'extreuen les ulteriors hipòtesis:

Hipòtesis 1 (H1):

(H1a): Les motivacions principals són poder ajudar a la ciutadania (voluntat de servei), fer complir les lleis (*law enforcer*) i altres beneficis propis dels empleats del sector públic.

(H1b): Les preocupacions principals són aspectes relacionats amb demostrar la vàlua o capacitat a la feina, no ser acceptat per la resta dels companys, naturalesa física del treball i perillositat.

Hipòtesis 2 (H2):

(H2a): Existeixen diferències menors, provocades per aquesta diferenciació de gènere, especialment en les preocupacions, ja que els obstacles que es troben les dones abans i durant la carrera policial són majors.

(H2b): Hi haurà una presència major de preocupacions relacionades amb la naturalesa física del treball, demostrar la vàlua al treball i l'acceptació en dones vs. en els homes. En canvi, les motivacions seran similars, sent major en homes les relacionades amb fer complir les lleis.

Hipòtesis 3 (H3):

(H3): Els motius que expliquen aquestes divergències estan relacionats amb la concepció típicament masculina dels rols policials, així com de la cultura predominantment i tradicionalment masculinitzada del món policial. Això es trasllada a creences errònies que afecten a les motivacions i preocupacions de les dones que volen ser policies.

Hipòtesis 4 (H4):

(H4): Si que hi ha diferències entre les motivacions i les preocupacions que tenien a *posteriori* agents de policia en actiu i les motivacions i preocupacions de les persones opositores per accedir a la PG-ME, ja que són provocades per un biaix de supervivència (en les provés de selecció) fent que aquestes motivacions i preocupacions siguin diferents.

5.7 Metodologia

Per aquesta recerca s'ha optat per utilitzar una metodologia mixta perquè creiem que la combinació d'ambdós mètodes pot aportar uns resultats que proporcionin una imatge de la situació a analitzar més completa i acurada. Com a metodologia quantitativa s'utilitzarà una enquesta i com a qualitativa l'entrevista personal. A continuació es procedeix a explicar les particularitats aquestes dues metodologies seleccionades per realitzar aquesta investigació.

5.7.1 Metodologia Quantitativa

El mitjà de distribució de l'enquesta és en línia, utilitzant l'aplicatiu web de Questback Unipark; emprant un sistema d'autoadministració de l'enquesta on la persona enquestada llegeix les preguntes i les contesta sense ajuda externa.

L'univers a analitzar són les persones que volen esdevenir policies en la darrera oposició per accedir a la PG-ME. La mostra objectiu són les persones que han participat en la convocatòria d'accés al cos de la PG-ME (convocatòria 46/21), independentment del fet que aquesta participació sigui exitosa o no; o bé de persones que hagin participat en anteriors convocatòries. S'escull aquesta mostra perquè és un número de persones consistent i rellevant, amb significació en relació amb l'univers a analitzar i per la facilitat de poder accedir a aquestes persones en un únic espai web, a diferència dels cossos de PL de Catalunya.⁵

Per fer-ho, després de rebre autorització per part de la Direcció General de la Policia⁶ (en endavant DGP), es publica l'enllaç a l'enquesta allotjat a un web de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya (en endavant ISPC) en una pàgina oculta i aquesta web de l'ISPC s'enllaça a la web de la convocatòria 46/21 ubicada al web de la DGP. D'aquesta manera, les persones que hi accedeixin i que contestin l'enquesta seran -amb

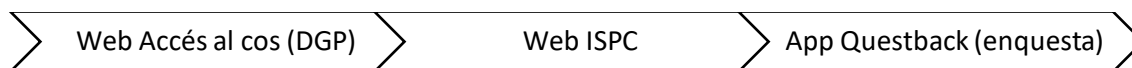
---

⁵ És a dir, la majoria dels cossos de PL de Catalunya, realitzen les seves convocatòries de forma diferent entre sí. No hi ha una semblança igual entre els requisits mínims -en alguns casos es demana el carnet de motocicleta i en alguns no, per exemple- ni constància en quines proves es realitzen, alguns cossos opten per fer les mateixes que la PG-ME i d'altres opten per incloure de diferents, com el llançament de pilota medicinal en el cas de les proves físiques. Tampoc hi ha un únic punt web on trobar les persones que participen en les proves d'accés a les diferents policies locals, cada ajuntament n'estableix les oportunes. Tots aquets elements fan que d'incloure-les, l'anàlisi constituís més difícils.

⁶ Com publicar l'enllaç al mateix web de la convocatòria es una manera efectiva d'accedir a les persones opositores, és va decidir que aquesta fos la principal estratègia per obtenir mostra. Després de comunicar-ho a la Subdirectora de Recursos Humans de la DGP i de rebre el seu vistiplau en relació al qüestionari i als altres elements de la investigació, és va procedir a publicar els enllaços web.

molta seguretat- gent que estigui apuntada en aquesta convocatòria. El recorregut que fan els enquestats/des per accedir a l'enquesta és el següent:

Il·lustració 1: Recorregut digital per accedir a l'enquesta.

En la web de l'ISPC i en el posterior formulari que els enquestats/ades es trobaran, s'informa que la participació en l'enquesta és totalment anònima i confidencial. Fent una especial menció en que els resultats de l'enquesta o la participació en aquesta, no modifiquen de cap manera el desenvolupament de la convocatòria d'accés al cos. Això és important perquè si l'enquestat/da cregués que podria tenir-ne cap relació, els resultats podrien patir biaixos, per exemple, contestar pensant en quina és la resposta correcta per millorar els seus resultats a la prova d'accés al cos i no segons la pròpia opinió respecte al que s'està preguntant.

Com el mitjà és autoadministrat, la redacció de les preguntes busca ser clara i inequívoca. També s'opta per reduir al mínim les preguntes de resposta oberta. El qüestionari emprat és una selecció de preguntes del qüestionari de l'estudi de Clinkinbeard⁷ (2021), comentat anteriorment. En el qüestionari utilitzat en l'enquesta, també s'afegeixen altres preguntes que seran d'interès per aquesta investigació en concret com ara les de preocupacions envers les fases de l'oposició, que són només aplicables pel Cos de Mossos d'Esquadra i no per altres policies. El qüestionari emprat a l'enquesta es pot trobar a l'annex 2 d'aquest document.

L'enquesta va ser accessible entre els dies 6 de maig⁸ i 7 de juliol de 2021. Han participat en l'enquesta 647 persones. La ràtio de compliment és del 65.89%, amb 982 persones que hi han accedit i 335 persones que han suspès en algun moment la seva participació.

Les característiques de la mostra són les següents. Aproximadament, un 70% són homes i un 29% dones⁹. Un 69% responen tenir més estudis dels necessaris per accedir a la convocatòria, per tant, només un 31% responen tenir els estudis mínims (batxillerat).

⁷ Després de comunicar-li a la Dra. Clinkinbeard la intenció d'utilitzar el seu qüestionari, va accedir i donar el seu vistiplau a que fos emprat en aquesta investigació.

⁸ Sent aquesta data coincident amb la publicació dels resultats de la primera prova d'accés de forma intencionada, ja que la DGP ens comunicà que durant aquest primer moment es quan hi ha una consulta al web més massiva.

⁹ Cal indicar que menys d'un 1% dels enquestats han assenyalat com a gènere l'opció "altres", i com aquesta investigació vol trobar-ne les diferències de gènere, els seus resultats seran exclosos. S'exclouen aquest resultats perquè no es poden correlacionar amb cap gènere. Es pren aquesta decisió per respecte als propis enquestats que no es senten còmodes amb les categories tradicionals del gènere -ja que de no incloure una opció alternativa estaria obligant-los a posicionar-se en una categoria que no és la desitjada plenament-.

Respecte a la presència de familiars policies, un 61% indica que no en tenen, és a dir, un 39% sí que en té -de divers grau de relació o consanguinitat-. Un 93% aproximadament dels enquestats/des responen haver nascut a Espanya. Respecte a aquestes dades sociodemogràfiques dels participants de l'enquesta, disposa de més informació a l'annex 1 d'aquest document.

Variables

Pel que fa a les motivacions, l'enquesta pregunta els motius per ser policies amb les següents preguntes: "Les persones poden tenir moltes raons per voler ser policies. A continuació trobarà algunes raons que els i les policies en actiu acostumen a expressar. Quines són importants per a vostè? Juntament amb: "A continuació, trobarà alguns motius o desitjos que poden tenir els candidats/es a ser policies. Indiqui si aquests motius són aplicables a vostè mateix/a." A continuació d'ambdues preguntes apareix una taula matriu amb deu i onze motius respectivament, que estan relacionats amb les tasques policials com ara ajudar a la població o lluitar contra el crim, beneficis laborals i salarials, etc. Els participants han de seleccionar el nivell d'importància que té per a ells cadascun dels possibles motius, indicant-ho en una escala de Likert del 1 al 5 sent 1 = Gens important, 2 = Poc important, 3 = Ni molt ni poc important, 4 = Important, 5 = Molt important. Aquests motius són originàriament desenvolupats per Lester (1983) i modificats posteriorment per Clinkinbeard (2021).

En relació a les preocupacions, els participants són preguntats per les preocupacions que perceben envers la feina policial un cop ho siguin. La pregunta es la següent: "Al començar una feina nova, sempre poden aparèixer neguits. Si arribés vostè a ser policia, quines d'aquestes qüestions creu que li preocuparien més? *Seleccioni l'opció que millor expressi el seu grau de preocupació respecte els següents àmbits.*" Ulteriorment apareix una altra taula matriu amb tretze preocupacions relacionades amb la naturalesa del treball, la seva perillositat, ser capaç de realitzar-ho correctament, etc. Els participants han de seleccionar el grau de preocupació que perceben, indicant-ho en una escala de Likert del 1 al 5 sent 1 = No em preocupa gens, 2 = Em preocupa poc, 3 = No em preocupa ni molt ni poc, 4 = Em preocupa força, 5 = Em preocupa molt. Igualment que amb els motius, han estat extrets de la investigació de Clinkinbeard (2021).

També s'ha volgut preguntar respecte el procés d'accés al cos en si mateix. Amb la pregunta: "Quina part del procés d'oposició d'accés al cos li preocupa més? *Seleccioni l'opció que millor expressi el seu grau de preocupació per cada part del procés.*" A continuació apareix una taula matriu amb una escala idèntica a la anterior, que fa indicar el grau de preocupació respecte a les proves de forma detallada. Les proves que apareixen al qüestionari es basen en la convocatòria i són: coneixement, aptitudinal,

press banca, circuit d'agilitat, prova llançadora, test psicotècnic, entrevista, prova de català, causes d'exclusió mèdiques i formació a l'ISPC.

5.7.2 Metodologia Qualitativa

Es va optar per complementar la part quantitativa de l'estudi amb una metodologia qualitativa per poder aprofundir en els resultats obtinguts per enquesta. A més com la naturalesa de la pregunta d'investigació 3 (PR3) i de retruc la de la seva hipòtesi fa impossible la utilització de dades numèriques i quantificables de forma generalitzada, el més convenient aquí serà emprar una metodologia eminentment qualitativa mitjançant la realització d'entrevistes, que es detalla a continuació.

Si la informació es confronta entre dos o més fonts, s'eviten subjectivitats i la incorporació de biaixos a l'estudi (Coller, 2005); per això mateix s'utilitzaran les dades quantitatives llistades anteriorment i altres documents acadèmics; amb finalitat de triangular les dades i disposar d'un resultat més òptim. És a dir, amb la realització d'entrevistes es busca validar o aportar arguments que complementin els obtinguts en la part quantitativa.

Com a eina de recollida de dades, s'utilitzarà preferiblement l'entrevista personal. Aquestes entrevistes tindran un guió de preguntes de forma semiestructurada. Es preguntaran -en tots els casos- preguntes relatives a les motivacions, preocupacions respecte al procés d'oposició, preocupacions respecte a la realització futura de la tasca policial, qüestions de gènere i altres preguntes relacionades que puguin ser rellevants per aquesta investigació però que siguin d'una altra índole.

S'utilitza el format d'entrevista personal i no el de grup de discussió, perquè es vol focalitzar les respostes individualment. Com alguna pregunta pot incidir en aspectes sensibles, la psicologia del grup podria cohibir algun entrevistat/ada i per això es prefereix realitzar-les de forma individualitzada.

S'han realitzat un total de set entrevistes, quatre han estat realitzades a dones i tres a homes. Els entrevistats són coneguts de l'investigador i han acceptat ser entrevistats/des de forma anònima i desinteressada. Les entrevistes es van realitzar en el període comprès entre els dies 3 i 14 de maig del 2021. Es disposa de més informació sociodemogràfica sobre els entrevistats a l'annex 3 d'aquest document. Per citar les seves aportacions i per poder distingir un entrevistat amb un altre, s'utilitzarà en endavant el codi Hxx per identificar els homes (H01, H02...) i el codi Dxx per identificar les dones (D01, D02...). També s'inclouen les transcripcions de totes les entrevistes a l'annex 4.

5.8 Rellevància i contribució científica i social

Si la representativitat, la justícia i la igualtat no són suficients per motivar una investigació com aquesta els motius científics proposats anteriorment poden complementar aquesta justificació. A més, la incorporació de persones diverses no només és aplicable al gènere, també es poden incloure variables d'ètnia, llenguatge, orientació sexual, etc. La diversificació de la policia pot contribuir a incrementar l'enteniment, la confiança i l'efectivitat entre els policies i les comunitats a les que serveixen.

Des de el punt de vista legal, i més concretament observant la llei 17/2015 del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, i la llei orgànica 3/2007 del 22 de març, per la igualtat efectiva de dones i homes; les administracions públiques tenen l'obligació, juntament amb altres organitzacions privades, de crear polítiques públiques que busquin la igualtat i la paritat real, especialment en la presència de dones a les institucions, incloent les policies del territori:

Els poders públics han d'aprovar plans d'igualtat que: Art 15.4: [...] b) Tinguin en compte, entre altres, els àmbits d'actuació relatius a la representativitat de les dones, l'accés, la selecció, la promoció i el desenvolupament professionals, les condicions laborals, la conciliació de la vida personal, laboral i familiar, la violència masclista, la prevenció de riscos laborals amb perspectiva de gènere, la comunicació inclusiva i l'ús d'un llenguatge no sexista ni androcèntric, i també l'estratègia i l'organització interna de l'organisme. c) Incloguin mesures específiques per a adequar-los, en cada cas, a les peculiaritats del personal docent, sanitari, investigador i penitenciari, i també dels bombers, agents rurals i cossos i forces de seguretat. (Llei 17/2015 Igualtat efectiva dones i homes. Parlament de Catalunya, 2015)

Per tant, enquestar i entrevistar a una mostra gran i suficient de persones que busquin accedir a la PG-ME pot aportar informació que ara per ara és prou ignota, ja que ningú ha preguntat als opositors abans. Aquesta informació pot resultar molt valuosa per poder adaptar els procediments d'accés -i altres fases o estratègies de "reclutament"- i millorar la quantitat de dones inscrites en les oposicions següents. A més a més, també manquen investigacions i recerca sobre les persones que no continuen el procés de selecció, bé perquè suspensen o perquè abandonen, especialment en dones. Si afegim a aquesta investigació quantitativa, posteriorment, investigació qualitativa, per exemple entrevistes a les dones que suspenguin algun procés del concurs oposició, els coneixements obtinguts conformarien una imatge força acurada dels motius i dels obstacles que es troben les dones que volen ser policies dins del cos de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra.

6. Anàlisi de Resultats

L'anàlisi de resultats es presenta en dues parts, primerament el que pertany a la part quantitativa i posteriorment l'anàlisi de la part qualitativa.

6.1 Anàlisi Quantitatiu

Per respondre les dues primeres preguntes de recerca (PR1 i PR2), quines són les motivacions i quines les preocupacions de les persones opositores per accedir a la PG-ME, a continuació es detallen els resultats ordenant les motivacions i preocupacions. Per poder refutar la hipòtesi 2 (H2a i H2b) s'ha procedit a calcular el coeficient de correlació lineal de Pearson i la seva significança (valor p) que s'inclou en les taules següents. Altrament, s'analitzaran les preguntes per apreciar tendències i alguns canvis significatius. Per això mateix, primerament apareixerà per cada pregunta del qüestionari una taula amb el resultat total, on hi apareixen les mitjanes variable per variable segons el gènere i les seves desviacions; juntament amb el valor p i l'anàlisi corresponent. En segon lloc, a continuació d'aquesta primera taula de resultats, es presentarà una taula amb els nivells d'importància desglossats -igualmente variable per variable i segons el gènere-, juntament amb l'anàlisi corresponent.

Comencem analitzant les motivacions. Les taules 2 i 3 resumeixen els resultats obtinguts en la primera pregunta matriu sobre les motivacions principals per ser policia (P2 del qüestionari) segons el gènere.

Taula 2: Motivacions principals per ser policia segons el gènere (mitjanes)

Variable	Total	Dona (n = 189)	Home (n = 454)	Valor p
	M (SD)	M (SD)	M (SD)	
Oportunitats per ajudar la gent	4,60 (0,57)	4,54 (0,66)	4,62 (0,52)	.13
Lluitar contra la delinqüència	4,46 (0,67)	4,35 (0,69)	4,51 (0,63)	.03
Companyerisme amb la resta de policies	4,32 (0,79)	4,34 (0,77)	4,32 (0,78)	.96
Emocions (feina poc rutinària, noves experiències cada dia...)	4,16 (0,81)	4,14 (0,82)	4,17 (0,80)	.95
Oportunitats per avançar laboralment	4,14 (0,77)	4,13 (0,81)	4,14 (0,75)	.18
Fer complir les lleis	4,12 (0,76)	4,14 (0,76)	4,12 (0,74)	.97
Estabilitat laboral	3,94 (0,86)	3,96 (0,92)	3,94 (0,83)	.11
Tenir autonomia en el moment de treballar / pendre decisions	3,61 (0,86)	3,59 (0,81)	3,62 (0,87)	.27
Prestigi de la professió policial	3,50 (1,07)	3,52 (1,03)	3,50 (1,08)	.18
Condicions salarials	3,43 (0,86)	3,51 (0,93)	3,39 (0,82)	.12

Els valors en negreta son estadísticament significatius. Les caselles amb ombrejat gris són els 5 motius principals per gènere.

En aquesta taula s'observen les motivacions principals dels enquestats/ades ordenades segons la puntuació obtinguda¹⁰. Així veiem que les cinc primeres raons per ser policia són "oportunitats per ajudar la gent", "lluitar contra la delinqüència", "companyerisme amb la resta de policies", viure "emocions", i "oportunitats per avançar laboralment". Cal indicar que totes les variables d'aquesta pregunta són importants per una immensa majoria dels participants, ja que cap variable ha tingut una puntuació menor a 2,5 punts.

Respecte al gènere, cal indicar que tant homes com dones coincideixen en les cinc principals motivacions, si excloem la discrepància en la variable -"oportunitats per avançar laboralment" i "fer complir les lleis"- ja que les puntuacions són molt semblants.

Resulta especialment destacable la diferència significativa estadísticament en la variable "lluitar contra la delinqüència". En aquest cas, ha estat puntuada com més important pels homes que per les dones, amb una diferència de 0,15 punts és la variable amb més diferència segons el gènere; amb una correlació de .03. Aquesta diferència és concordant amb l'acceptació d'un dels rols més masculinitzats de la policia, el "crime

¹⁰Puntuació en una escala de Likert del 1 al 5 sent 1 = Gens important, 2 = Poc important, 3 = Ni molt ni poc important, 4 = Important, 5 = Molt important

fighter”, tal com s’ha comentat al marc teòric. Recordem que segons Chan (2003) la capacitat per utilitzar la força en les intervencions policials, és una habilitat reconeguda més en els homes que en les dones sent rellevant per prevenir els perills i establir o mantenir l’autoritat. És a dir, i segons aquest model, les agents dones són relegades al tracte amb la víctima, fent que la seva percepció enfront la lluita contra el crim sigui menor. Aquesta diferència confirmaria els aspectes relacionats amb el gènere i el model del “*crime-fighter*”, ja que les dones no s’estarien identificant tant amb imatge arquetípica del policia “que persegueix els dolents”. I de fet, no té a veure amb la vivència del treball, sinó que és una expectativa diferent que incorporen les dones a la professió i que és més ajustada a la feina real dels i les policies. Amb aquesta excepció, és pot afirmar que no hi ha diferències de gènere significatives en aquest primer conjunt de variables sobre les raons per ser policia.

Si analitzem els resultats desglossant el nivell d’importància en què homes i dones puntuen cadascuna de les variables (veure taula 3) veiem que no hi ha tampoc gaires diferències, però ens assenyalen dues peculiaritats que passarien desapercebudes si no les comentem en detall.

En la variable “prestigi de la professió policial” l’opció majoritària, i també la puntuació mitjana, és més elevada en % de resposta en les dones que en els homes, indicant que tot i ser globalment important en ambdós gèneres, és una mica més important per les dones que pels homes. Això podria ser provocat per unes possibilitats pitjors d’accedir a treballs amb prestigi o socialment percebuts com a prestigiosos. Per això mateix, l’oportunitat de tenir-ne un, esdevé més important. En canvi, en la variable “condicions salarials” l’opció majoritària és més elevada en % de resposta per homes que en les dones. Cal tenir en compte però, que si fem una anàlisi de casos amb una escala més reduïda, és a dir, aplicant menys categories o agrupant-les, com per exemple: “no important”, “neutre” i “important”, els resultats són gairebé idèntics per cada gènere, indicant-nos que la importància agrupada pel salari és la mateixa pels homes que per les dones. En tot cas, al aparèixer com a última categoria escollida, podem afirmar que el salari no és un motiu destacable ni important en la decisió de voler ser policia; els agents en actiu també marquen aquesta variable com a poc rellevant en el moment de la presa de decisió (Vallès, 2019).

Taula 3: Motivacions principals per ser policia segons el gènere i la importància (1= gens important i 5= molt important)

	HOMES					DONES				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
Estabilitat laboral	0.44% (2)	3.52% (16)	24.23% (110)	44.93% (204)	26.87% (122)	1.06% (2)	6.35% (12)	18.52% (35)	43.39% (82)	30.69% (58)
Oportunitats per avançar laboralment	0.22% (1)	1.54% (7)	16.08% (73)	48.24% (219)	33.92% (154)	1.59% (3)	2.12% (4)	11.11% (21)	51.85% (98)	33.33% (63)
Oportunitats per ajudar la gent	0.00% (0)	0.22% (1)	1.32% (6)	34.58% (157)	63.88% (290)	0.53% (1)	1.06% (2)	2.65% (5)	34.92% (66)	60.85% (115)
Emocions (feina poc rutinària, noves experiències cada dia...)	0.22% (1)	3.30% (15)	13.66% (62)	44.71% (203)	38.11% (173)	1.06% (2)	2.12% (4)	14.29% (27)	46.56% (88)	35.98% (68)
Lluitar contra la delinqüència	0.00% (0)	0.44% (2)	5.95% (27)	35.46% (161)	58.15% (264)	0.53% (1)	0.53% (1)	7.94% (15)	44.97% (85)	46.03% (87)
Companyerisme amb la resta de policies	0.22% (1)	3.08% (14)	9.47% (43)	38.77% (176)	48.46% (220)	0.53% (1)	2.12% (4)	8.99% (17)	39.68% (75)	48.68% (92)
Fer complir les lleis	0.22% (1)	2.20% (10)	14.32% (65)	51.54% (234)	31.72% (144)	0.53% (1)	1.59% (3)	14.29% (27)	50.26% (95)	33.33% (63)
Prestigi de la professió policial	4.19% (19)	14.32% (65)	27.97% (127)	34.58% (157)	18.94% (86)	3.70% (7)	14.29% (27)	23.28% (44)	43.39% (82)	15.34% (29)
Tenir autonomia en el moment de treballar / prendre decisions	0.66% (3)	9.91% (45)	30.18% (137)	45.15% (205)	14.10% (64)	1.59% (3)	5.82% (11)	35.45% (67)	46.56% (88)	10.58% (20)
Condicions salarials	0.88% (4)	11.23% (51)	43.61% (198)	36.34% (165)	7.93% (36)	2.65% (5)	8.47% (16)	38.10% (72)	37.04% (70)	13.76% (26)

Els valors en negreta son estadísticament significatius. Les caselles amb ombrejat gris són l'opció majoritària segons cada variable.

A continuació es troben les taules 4 i 5 on s'indiquen els resultats obtinguts en la segona pregunta matriu (P3 del qüestionari) sobre motivacions menors per ser policia segons el gènere.

Taula 4: Motivacions menors segons el gènere (mitjanes)

Variable	Total	Dona (n = 189)	Home (n = 454)	Valor <i>p</i>
	M (SD)	M (SD)	M (SD)	
Vull ajudar els altres a viure una vida millor	4,30 (0,76)	4,23 (0,78)	4,34 (0,73)	.23
Vull detenir als qui fan mal als altres	4,24 (0,81)	4,20 (0,78)	4,28 (0,80)	.25
Vull tenir l'oportunitat de resoldre problemes dels demés	4,21 (0,78)	4,17 (0,81)	4,24 (0,76)	.64
Vull tenir una professió que suposi un repte	4,06 (0,88)	4,09 (0,90)	4,06 (0,86)	.89
Vull demostrar que els policies són bona gent	3,99 (1,06)	4,07 (0,98)	3,96 (1,09)	.46
Vull fer veure que la gent com jo, seriem bons policies	3,99 (1,10)	4,03 (0,99)	3,98 (1,13)	.11
Vull tenir una feina que sigui diferent cada dia	3,93 (0,88)	3,90 (0,91)	3,95 (0,87)	.78
Vull ser un model de comportament pels altres	3,90 (1,01)	3,95 (0,89)	3,85 (1,04)	.02
Ser policia, es somni/aspiració de tota la vida	3,73 (1,16)	3,72 (1,14)	3,74 (1,16)	.41
Vull utilitzar aquesta feina com un esglaió que em permeti arribar més lluny	3,47 (1,12)	3,57 (1,06)	3,42 (1,13)	.15
Vull fer que els altres estiguin orgullosos de mi	3,44 (1,12)	3,40 (1,13)	3,46 (1,11)	.83

Els valors en negreta son estadísticament significatius. Les caselles amb ombrejat gris són els 5 motius principals per gènere.

En aquesta taula s'observen les motivacions menors principals dels enquestats/ades. Les cinc primeres són "vull ajudar els altres a viure una vida millor", "vull detenir als qui fan mal als altres", "vull tenir l'oportunitat de resoldre problemes dels demés", "vull tenir una professió que suposi un repte", i "vull demostrar que els policies són bona gent". Cal indicar que, tal com mostraven les taules 2 i 3, totes les variables d'aquesta pregunta són importants per una immensa majoria dels participants, ja que cap variable ha tingut una puntuació menor a 2,5 punts.

En la taula 4 no s'aprecien diferències significatives segons el gènere en les principals motivacions seleccionades. No obstant sí s'aprecien lleugeres diferències, que indicarien alguna tendència no confirmada pel valor *p*, en les variables "vull detenir als qui fan mal els altres" i "vull tenir l'oportunitat de resoldre els problemes dels demés" que serien compatibles amb el rol de "crime fighter".

En el cas de la variable “vull ser un model de comportament pels altres” la significança segons el gènere és rellevant -amb un .02- on les dones assenyalen una puntuació de 3,95 i els homes 3,85, indicant que per ells aquesta variable esdevé menys important. En aquest cas, la pregunta fa referència a ser un model de comportament, però no especifica de quin tipus. Una possible interpretació d'aquest diferent valor podria ser que, en el cas dels homes, han interpretat exclusivament que es tracta d'un model de comportament bàsicament ètic – ser un bon policia-, mentre que les dones potser també ho veuen com un model de comportament de gènere – ser policia i dona-, ja que es possible que no disposin de models de policia dona a seguir o imitar o bé considerin que com a dones se'ls hi exigeix més, ja que són la minoria, i per tant és cabdal que donin bon exemple, per no sé qüestionades pel públic ni pels companys majoritàriament homes.

Tal i com indica la taula 5, l'opció majoritària en la variable “vull utilitzar aquesta feina com un esglaó que em permeti arribar més lluny” es més elevada en % de resposta en el gènere femení. Això també podria estar relacionat amb la manca d'oportunitats laborals, especialment en llocs que suposin responsabilitat o lideratge, que han d'afrontar les dones i que provoca que aquesta variable tingui més importància. Aquest resultat està en la mateixa línia que la puntuació de la variable “Oportunitats per avançar laboralment” (veure taula 3) on més de la meitat de les dones candidates a policia (51,85%) ho consideren com una motivació important i un terç (33,33%) com a molt important. Per tant les candidates pensen que serà una professió on podran avançar professionalment, incloure aquesta possibilitat seria un bon atractiu per captar més dones.

En canvi, en la variable “vull ajudar els altres a viure una vida millor”, l'opció majoritària és lleugerament més seleccionada pels homes que per les dones. Una possible explicació podria ser que els homes -en general- tenen una major autoconfiança en les seves capacitats creient que l'impacte futur que tindran en la ciutadania serà més gran. Tal i com està formulada la pregunta, és pot interpretar com ja no només ajudar-los sinó canviar-los la vida, és a dir amb un gran impacte; en tot cas una motivació menys realista; en aquest cas la falta de referents i una valoració subjectiva menor enfront les pròpies capacitats d'acció de les dones contrastada per alguns estudis (Clance & Imes, 1978; Langford & Clance, 1993) podria fer que hi hagués una ambició menor provocant aquesta diferència de puntuació en aquesta variable.

Taula 5: Motivacions menors per ser policia segons el gènere i la importància (1= gens important i 5= molt important)

	HOMES					DONES				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
Vull demostrar que els policies són bona gent	3.74% (17)	7.71% (35)	15.86% (72)	33.92% (154)	38.77% (176)	1.59% (3)	5.82% (11)	17.46% (33)	33.86% (64)	41.27% (78)
Ser policia, es somni/aspiració de tota la vida	3.74% (17)	12.78% (58)	23.35% (106)	25.77% (117)	34.36% (156)	4.76% (9)	8.47% (16)	29.10% (55)	25.40% (48)	32.28% (61)
Vull fer que els altres estiguin orgullosos de mi	5.07% (23)	14.54% (66)	29.74% (135)	31.06% (141)	19.60% (89)	5.29% (10)	17.46% (33)	28.04% (53)	30.69% (58)	18.52% (35)
Vull utilitzar aquesta feina com un esglaó que em permeti arribar més lluny	6.17% (28)	13.88% (63)	30.40% (138)	30.62% (139)	18.94% (86)	5.29% (10)	8.47% (16)	29.10% (55)	38.10% (72)	19.05% (36)
Vull tenir una feina que sigui diferent cada dia	0.44% (2)	4.63% (21)	24.01% (109)	41.63% (189)	29.30% (133)	1.06% (2)	4.23% (8)	27.51% (52)	38.10% (72)	29.10% (55)
Vull ser un model de comportament pels altres	3.08% (14)	7.71% (35)	18.94% (86)	37.44% (170)	32.82% (149)	1.06% (2)	7.41% (14)	14.29% (27)	50.26% (95)	26.98% (51)
Vull fer veure que la gent com jo, seriem bons policies	3.52% (16)	9.47% (43)	15.86% (72)	28.19% (128)	42.95% (195)	2.12% (4)	6.35% (12)	16.40% (31)	36.51% (69)	38.62% (73)
Vull detenir als qui fan mal als altres	0.44% (2)	2.20% (10)	13.22% (60)	37.67% (171)	46.48% (211)	0.53% (1)	1.06% (2)	15.87% (30)	43.39% (82)	39.15% (74)
Vull ajudar els altres a viure una vida millor	0.44% (2)	1.32% (6)	8.59% (39)	43.17% (196)	46.48% (211)	0.53% (1)	1.59% (3)	13.76% (26)	42.33% (80)	41.80% (79)
Vull tenir l'oportunitat de resoldre problemes dels demés	0.66% (3)	1.32% (6)	11.67% (53)	46.48% (211)	39.87% (181)	1.59% (3)	1.59% (3)	11.11% (21)	49.74% (94)	35.98% (68)
Vull tenir una professió que suposi un repte	0.66% (3)	3.96% (18)	18.06% (82)	43.17% (196)	34.14% (155)	2.12% (4)	2.65% (5)	15.87% (30)	42.86% (81)	36.51% (69)

Els valors en negreta son estadísticament significatius. Les caselles amb ombrejat gris són l'opció majoritària segons cada variable.

A continuació es troben les taules 6 i 7 on s'indiquen els resultats obtinguts en la tercera pregunta matriu (P4 del qüestionari) sobre les preocupacions per ser policia segons el gènere.¹¹

Taula 6: Preocupacions segons el gènere (mitjanes)

Variable	Total	Dona (n = 189)	Home (n = 454)	Valor <i>p</i>
	M (SD)	M (SD)	M (SD)	
Ser capaç de realitzar el treball de forma efectiva	2,55 (1,35)	2,63 (1,33)	2,50 (1,36)	.78
Ser capaç de demostrar la meua vàlua	2,28 (1,21)	2,34 (1,25)	2,24 (1,20)	.33
Perillositat del treball	2,28 (0,94)	2,35 (0,97)	2,23 (0,93)	.17
Ser acceptat/da per la resta de companys	2,09 (1,16)	2,07 (1,12)	2,08 (1,17)	.87
Que em prenguin seriosament	2,09 (1,17)	2,28 (1,18)	1,98 (1,15)	.17
Ser acceptat/da per la societat on treballa	1,99 (1,21)	2,05 (1,25)	1,95 (1,12)	.86
Impacte del treball policial a nivell familiar / social	1,98 (1,10)	1,90 (1,09)	1,99 (1,09)	.27
Discriminació a l'entorn laboral	1,89 (1,21)	2,05 (1,27)	1,81 (1,18)	.42
Naturalesa física del treball (no poder complir els requisits físics)	1,83 (1,13)	2,07 (1,14)	1,71 (1,08)	.02
Naturalesa estressant del treball	1,82 (0,89)	1,85 (0,88)	1,79 (0,90)	.89
Torns i horaris	1,66 (0,97)	1,56 (0,82)	1,69 (0,99)	.22
Ser diferent dels companys/es que trobi a la feina	1,57 (0,93)	1,63 (0,97)	1,53 (0,88)	.31
Treballar amb el públic / ciutadania	1,44 (0,88)	1,49 (0,93)	1,40 (0,82)	.36

Els valors en negreta son estadísticament significatius. Les caselles amb ombrejat gris són les 5 preocupacions principals per gènere.

En la taula 6 s'observen les mitjanes de les preocupacions dels enquestats/ades. Les cinc primeres si valorem dones i homes conjuntament són "ser capaç de realitzar el treball de forma efectiva", "ser capaç de demostrar la meua vàlua", "perillositat del treball", "Ser acceptat/da per la resta de companys", i "Que em prenguin seriosament". En general, la majoria de candidats puntua el nivell de preocupació de forma baix, ja

¹¹ Cal recordar que en les preguntes relacionades amb les preocupacions (P4 i P5) les categories ordinals de l'escala de Likert són diferents a les preguntes anteriors, sent 1 = No em preocupa gens i 5 = Em preocupa molt. És a dir, a major puntuació major preocupació.

que poques variables ha tingut una puntuació major a 2,5 punts, excepte la principal “ser capaç de realitzar el treball de forma efectiva” que només supera la puntuació de 2,5 en les dones -puntuant 2,63-, i que fan decantar cap a la preocupació el total amb una mitjana global de 2,55. Cal indicar, però, aquest nivell general baix en les puntuacions podria explicar-se atenent-nos a com s’ha obtingut la mostra -mitjançant el web de la convocatòria vigent-. Tot i que quedava clar que la participació no modificava ni alterava de cap manera els resultats de la convocatòria, no sabem fins a quin punt els i les participants han estat honestos, perquè segurament han estat neguitosos de reconèixer les seves preocupacions i debilitats justament durant el procés d’oposició.

La majoria d’aquestes preocupacions, quatre de cinc, estan relacionades amb les dificultats de treballar en una nova professió: la capacitat per fer una feina que desconeixen en què consistirà exactament i l’acceptació dels nous companys que inclou que els prenguin seriosament i reconeixin el valor que poden aportar. La cinquena es refereix a un aspecte molt concret de la professió de policia, la perillositat...

De les cinc primeres preocupacions, la quarta i la quinta són diferents segons el gènere. En el cas de les dones els hi preocupa més que les prenguin seriosament -tant per l’entorn laboral, com per la resta d’actors- i la naturalesa física de la tasca policial. Un cop més, aquest entorn masculinitzat afavoreix aquesta cultura que valora més tot allò percebut com a masculí i que difícilment reconeixerà les aportacions de les dones (Vallès, 2019) -i a més, també, perquè les dones continuen sent numèricament una minoria i que algunes d’aquestes dones també incorporen aquestes creences-.

En canvi, pels homes, la variable “impacte del treball policial a nivell familiar / social” els hi preocupa més que a les dones. Aquesta diferència és interessant perquè *a priori* i tradicionalment és podria assumir que els rols familiars són més importants per a les dones que pels homes, ja que elles volen combinar feina i treball (Fekjær & Halrynjo, 2012). En tot cas, una possible explicació podria ser que es presumeix que les dones han de trencar més esquemes -tant personals com socials- en el moment de comunicar que volen esdevenir policies i que per tant, elles ja han ponderat més aquest impacte dins de la vida familiar/social o han tingut més suports del seu entorn provocant que aquest resultat sigui menor. Tal com ens indica Vallès (2019) al ser una professió típicament masculina, les dones reben més suports que els homes per part de les seves mares, germans i amistats. Això s’explicaria perquè les dones a la policia són minoria i socialment no és tan atractiu per elles, i les que decideixen donar el pas són les que tenen un major suport per part del seu voltant, provocant que l’impacte percebut a nivell familiar/social sigui menor.

Cal dir que la variable “discriminació en l’entorn laboral” és substancialment -tot i no disposar d’un valor p que ho certifiqui però apropant-se al llindar tradicional de significació estadística- diferent segons el gènere. Les dones denoten una preocupació major que els homes per patir discriminació. Aquesta diferència també resulta coincident amb els fets detallats al marc teòric, indicant que la cultura policial al ser homogènicament masculina pot provocar discriminacions -tant lleus com greus- que afectarien sobretot a les dones. I com afecta principalment a les dones, els homes marquen aquesta eventualitat com a menys preocupant. També pot relacionar-se amb les experiències viscudes, ja que segurament les dones han patit més episodis de discriminació en el passat i per tant ho tenen més present que els seus companys homes. Tot i no estar analitzat en aquesta investigació aquesta teoria també podria explicar previsible puntuacions més altes en cas de persones amb altres característiques més diverses o minoritàries, com ara persones d’altres ètnies, entorns, orientació i/o identitat de gènere, etc.

Respecte a la significança, és important destacar que la variable “naturalesa física del treball”, és més preocupant per les dones que per els homes, amb un valor p de .02, denota una correlació clara entre aquesta variable i el gènere. A les dones els hi preocupa més de forma significativa la naturalesa física del treball policial, és a dir, no poder complir amb els requisits físics. Novament això es correspon amb l’imaginari social de la professió, que categoritza la feina policial com a típicament masculina (Connell & Messerschmidt, 2005; Vallès, 2019). També interpretem que alguns candidats/tes -com és natural i raonable- li donen molta importància a les provés d’accés, ja que de preparar-se correctament necessiten una dedicació temporal. Com les proves físiques esdevenen el principal motiu en la exclusió de les opositores (Vallès et al., 2020) és possible que aquest impacte en les possibilitats d’aprovar suposi una major preocupació per les dones en aquesta variable de forma tant significativa.

Si desglossem les puntuacions tal com es pot observar a la taula 7, veiem que hi ha forces diferències en el percentatge de resposta de l’opció majoritària per cada variable segons el gènere. En la gran majoria de les variables, la preocupació és més alta en les dones que en els homes, sent aquesta diferència rellevant en les variables “ser acceptat per la societat on treballa”, “ser capaç de realitzar el treball de forma efectiva”, i especialment “discriminació a l’entorn laboral” juntament amb “naturalesa física del treball”. Si ho analitzem de forma agrupada – agrupant l’escala en tres opcions, “no em

preocupa”, “neutre” i “em preocupa” els resultats per dones són coincidents en la majoria de variables.¹²

---

¹² | on el resultat agrupat és major en homes, la diferència és molt escassa.

Taula 7: Preocupacions per ser policia segons el gènere i el grau d'acord (1= gens d'acord i 5= molt d'acord)

	HOMES					DONES				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
Naturalesa física del treball (no poder complir els requisits físics)	61.89% (281)	17.18% (78)	12.56% (57)	4.63% (21)	3.74% (17)	39.68% (75)	31.22% (59)	16.93% (32)	6.88% (13)	5.29% (10)
Perillositat del treball	23.13% (105)	40.31% (183)	27.97% (127)	7.27% (33)	1.32% (6)	19.05% (36)	41.27% (78)	25.93% (49)	12.70% (24)	1.06% (2)
Ser acceptat/da per la resta de companys	44.27% (201)	20.70% (94)	21.15% (96)	10.57% (48)	3.30% (15)	41.27% (78)	25.40% (48)	21.69% (41)	8.47% (16)	3.17% (6)
Ser acceptat/da per la societat on hi treballa	48.24% (219)	23.57% (107)	15.86% (72)	9.91% (45)	2.42% (11)	40.74% (77)	28.57% (54)	18.52% (35)	9.52% (18)	2.65% (5)
Ser capaç de demostrar la meua vàlua	36.78% (167)	24.23% (110)	21.81% (99)	12.78% (58)	4.41% (20)	32.80% (62)	28.04% (53)	16.93% (32)	16.40% (31)	5.82% (11)
Ser capaç de realitzar el treball de forma efectiva	30.62% (139)	25.33% (115)	17.84% (81)	14.98% (68)	11.23% (51)	24.87% (47)	26.98% (51)	20.63% (39)	15.34% (29)	12.17% (23)
Naturalesa estressant del treball	47.14% (214)	32.38% (147)	15.64% (71)	4.19% (19)	0.66% (3)	42.33% (80)	35.45% (67)	17.99% (34)	3.70% (7)	0.53% (1)
Impacte del treball policial a nivell familiar / social	43.83% (199)	26.87% (122)	17.84% (81)	9.25% (42)	2.20% (10)	48.68% (92)	24.87% (47)	17.46% (33)	5.29% (10)	3.70% (7)
Ser diferent dels companys/es que trobi a la feina	66.30% (301)	19.82% (90)	9.47% (43)	3.08% (14)	1.32% (6)	63.49% (120)	16.93% (32)	14.29% (27)	3.70% (7)	1.59% (3)
Discriminació a l'entorn laboral	60.57% (275)	14.10% (64)	13.66% (62)	7.27% (33)	4.41% (20)	47.62% (90)	22.75% (43)	13.23% (25)	9.52% (18)	6.88% (13)
Torns i horaris	59.69% (271)	20.04% (91)	14.54% (66)	3.30% (15)	2.42% (11)	62.96% (119)	21.16% (40)	13.76% (26)	1.59% (3)	0.53% (1)
Treballar amb el públic / ciutadania	74.23% (337)	16.52% (75)	5.73% (26)	1.76% (8)	1.76% (8)	71.96% (136)	14.29% (27)	8.47% (16)	3.17% (6)	2.12% (4)

	HOMES					DONES				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
Que em preguin seriosament	48.46% (220)	18.72% (85)	20.70% (94)	9.25% (42)	2.86% (13)	34.39% (65)	24.34% (46)	23.81% (45)	13.76% (26)	3.70% (7)

Les caselles amb ombrejat gris són l'opció majoritària segons cada variable.

A continuació a les taules 8 i 9 s'indiquen els resultats obtinguts en la tercera pregunta matriu (P5 del qüestionari) sobre les preocupacions envers les proves d'accés al cos policial, segons el gènere.

Taula 8: Preocupacions envers les proves d'accés segons el gènere (mitjana)

Variable	Total	Dona (n = 189)	Home (n = 454)	Valor p
	M (SD)	M (SD)	M (SD)	
Entrevista	3,93 (1,14)	3,95 (1,15)	3,91 (1,14)	.91
Test psicotècnic	2,93 (1,26)	2,97 (1,12)	2,90 (1,28)	.68
Prova llançadora (test Navette)	2,86 (1,40)	3,31 (1,36)	2,67 (1,39)	<.01
Formació al ISPC	2,79 (1,23)	2,99 (1,25)	2,70 (1,20)	<.01
Circuit d'agilitat	2,71 (1,30)	2,67 (1,34)	2,72 (1,29)	.82
Aptitudinal	2,61 (1,29)	2,72 (1,23)	2,56 (1,30)	.24
Coneixements	2,33 (1,14)	2,45 (1,11)	2,27 (1,14)	.20
Press Banca	2,17 (1,29)	2,23 (1,26)	2,13 (1,30)	.51
Comprovació causes exclusió mèdiques	1,87 (1,17)	1,87 (1,18)	1,85 (1,15)	.97
Prova de català	1,38 (0,85)	1,36 (0,86)	1,38 (0,85)	.14

Els valors en negreta són estadísticament significatius. Les caselles amb ombrejat gris són els 5 motius principals per gènere.

En aquesta taula s'observen les preocupacions envers les proves d'accés al cos de la PG-ME dels enquestats/ades. Les cinc primeres, i per tant les que provoquen més preocupació, son -per aquest ordre- l'entrevista, el test psicotècnic, la prova llançadora (test Navette), la formació al ISPC i el circuit d'agilitat, per tant dues de les cinc es corresponen a les proves físiques i dues a les psicològiques, els principals obstacles del procés de selecció juntament amb la formació d'accés al ISPC. Cal indicar que algunes de les variables d'aquesta pregunta no són importants per una immensa majoria dels participants, ja que les proves d'accés de coneixement, press-banca, la comprovació de causes d'exclusió mèdiques i la prova de català han obtingut una puntuació menor a 2,5 punts. En canvi, la resta de proves d'accés si que obtenen una puntuació major a 2,5 indicant que preocupen als participants.

Observant els valors p , veiem com dues d'aquestes proves d'accés tenen un nivell de preocupació que es correlaciona de forma perfecte amb el gènere de forma molt significativa -amb valors p de $<.01$ en ambdues variables-. Aquestes variables són la de la prova llançadora (test Navette) i la formació a l'ISPC, on la preocupació per les dues proves és més alta en dones que en homes. Respecte a aquesta preocupació major en les dones envers l'estada i la formació rebuda durant el CBFP¹³ a l'Escola de Policia a l'ISPC dir que és un resultat a destacar, perquè no es correlaciona amb la realitat, ja que les dones aproven de manera similar aquesta part del procés d'accés -o dit d'una altra manera, les dones no suspenen el CBFP significativament més que els homes- (Vallès et al., 2020). Per tant, estranya que creguin que justament són pitjors, quan no hi ha motius estadístics que ho justifiquin; podria ser que les candidates dones tinguin la concepció de que la part física és molt important o difícil -quan no ho és-. Previsiblement aquest imaginari a raó de les diferències de gènere entre els opositors en les preocupacions, podria estar provocant un obstacle que es podria intentar superar donant dades reals del procés o facilitant informació del contingut del curs al públic.

De forma contradictòria, apareix el resultat de la prova del press de banca, on si que preocupa una mica més a les dones que als homes, sent però aquesta diferència menor a la esperada inicialment. S'esperava una preocupació major en les dones, a raó de la baixada en el número d'aprovades en aquesta fase del procés de selecció un cop que s'implementa l'any 2017, tal com mostra el gràfic 1 del marc teòric d'aquesta investigació.

En tot cas, l'anàlisi agrupat en tres categories¹⁴ mostra els següents resultats (preocupació envers el press banca?, homes: NO = 66.5% SI= 18.06%, dones NO = 62.96% SI = 19.05%), on es pot apreciar que les dones que no tenen un nivell de preocupació per la prova del press de banca es menor als homes, indicant que la preocupació envers aquesta prova continua sent una mica més alta en les dones que en els homes.

En canvi, en la taula 9 si que ens mostra que les categories principals en dues proves físiques -la prova llançadora (test Navette) i el circuit d'agilitat- hi ha diferències de gènere apreciables. En ambdues proves la categoria principal varia molt en homes i dones. Als homes els hi preocupa més el circuit d'agilitat i a les dones la prova llançadora, indicant previsiblement que la ponderació en les proves és més acusada en

---

¹³ CBFP: Curs Basic de Formació Policial. Per arribar a entrar a la PG-ME cal abans superar amb èxit aquest curs bàsic que s'imparteix a l'ISPC.

¹⁴ És a dir, agrupant les categories nominals 1 i 2 com a NO i les categories nominals 4 i 5 com a SI. En aquest cas, la categoria 3 s'estableix neutral i no te sentit incorporar-la.

el circuit d'agilitat que en la prova llançadora, diferenciant així la preocupació que provoquen aquestes dues proves.

.

Taula 9: Preocupacions envers les proves d'accés per ser policia segons el gènere i el grau d'acord (1= gens d'acord i 5= molt d'acord)

	HOMES					DONES				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
Coneixements	31.94% (145)	28.85% (131)	22.69% (103)	13.44% (61)	3.08% (14)	23.28% (44)	31.75% (60)	24.34% (46)	17.99% (34)	2.65% (5)
Aptitudinal	27.53% (125)	25.11% (114)	19.38% (88)	19.60% (89)	8.37% (38)	20.11% (38)	26.46% (50)	21.69% (41)	24.87% (47)	6.88% (13)
Press Banca	45.37% (206)	21.15% (96)	15.42% (70)	10.79% (49)	7.27% (33)	39.15% (74)	23.81% (45)	17.99% (34)	13.23% (25)	5.82% (11)
Circuit d'agilitat	22.91% (104)	23.57% (107)	21.15% (96)	23.35% (106)	9.03% (41)	26.46% (50)	22.22% (42)	17.99% (34)	24.34% (46)	8.99% (17)
Prova llançadora (test Navette)	28.19% (128)	20.93% (95)	19.38% (88)	18.94% (86)	12.56% (57)	11.64% (22)	21.16% (40)	16.40% (31)	25.93% (49)	24.87% (47)
Test psicotècnic	18.28% (83)	21.59% (98)	22.25% (101)	27.31% (124)	10.57% (48)	15.34% (29)	20.63% (39)	24.34% (46)	31.22% (59)	8.47% (16)
Entrevista	5.07% (23)	8.37% (38)	13.66% (62)	36.12% (164)	36.78% (167)	5.82% (11)	6.88% (13)	13.23% (25)	34.39% (65)	39.68% (75)
Prova de català	79.30% (360)	9.69% (44)	6.83% (31)	2.42% (11)	1.76% (8)	82.01% (155)	6.35% (12)	5.82% (11)	5.29% (10)	0.53% (1)
Comprovació causes exclusió mèdiques	53.96% (245)	24.01% (109)	9.69% (44)	7.93% (36)	4.41% (20)	53.97% (102)	22.75% (43)	10.58% (20)	7.41% (14)	5.29% (10)
Formació al ISPC	20.70% (94)	22.47% (102)	30.18% (137)	19.38% (88)	7.27% (33)	17.46% (33)	17.46% (33)	22.75% (43)	33.33% (63)	8.99% (17)

Les caselles amb ombrejat gris són l'opció majoritària segons cada variable.

Finalment, a continuació a la taula 10 es mostren els resultats sobre el moment de la presa de decisió de voler ser policia (P6 del qüestionari).

Taula 10: *Moment presa de decisió segons el gènere*

	TOTAL (N = 643)	HOMES (n = 454)	DONES (n = 189)
Amb menys de 10 anys	49 (7,73%)	36 (7,93%)	13 (6,88%)
Entre els 10 i 18 anys	163 (25,19%)	121 (26,65%)	42 (22,22%)
Entre els 19 i els 24 anys	168 (25,97%)	113 (24,89%)	55 (29,10%)
Entre els 25 i els 30 anys	158 (24,42%)	116 (25,55%)	42 (22,22%)
Més de 30 anys	101 (15,77%)	65 (14,32%)	36 (19,05%)
No ho sé	4 (0,93%)	3 (0,66%)	1 (0,53%)

Les caselles amb ombrejat gris són l'opció majoritària escollida segons cada gènere.

En aquesta taula s'observa com els homes prenen la decisió de ser policia abans que les dones de forma generalitzada, un 34,5% la prenen abans dels 19 anys, sent el grup més nombrós en homes els que ho decideixen entre 10 i 18 anys. Cal indicar que no hi ha una opció especialment majoritària en el cas dels homes, però en les dones si, un 70% prenen la decisió a partir dels 19 anys, sent el grup més nombrós les que ho decideixen entre els 19 i els 24 anys. En general, podem veure com la decisió d'esdevenir policia es pot prendre en diferents moments vitals del individu. Aquest resultat són coincidents amb els de Vallès (2019). Aquí, s'observa com una part de la mostra pren la decisió molt jove, una tercera part dels homes ho fan. En les dones, sembla que el moment de la presa de decisió es posposa en el temps lleugerament fent que el moment de decidir voler ser policia arribi en una edat més adulta -com és el cas de gairebé un 20% de les dones-. Aquest fenomen també pot explicar-se a raó de la manca de referents socials.

Un cop realitzat aquest anàlisi de resultats quantitius, es procedeix a realitzar un breu anàlisi comparat amb els resultats de Clinkinbeard (2021).

6.2 Anàlisi Comparat

En aquesta part de l'anàlisi de resultats compararem els resultats obtinguts per Clinkinbeard (2021) i els obtinguts en aquesta investigació¹⁵. Entre d'altres, aquesta comparació¹⁶ te per objectiu poder observar si hi ha diferències entre les persones que volen ser policies -les enquestades en aquesta investigació- i les que ja ho són -les enquestades per Clinkinbeard- amb la intenció de poder refutar o validar la H4:

H4: Si que hi ha diferències entre les motivacions i les preocupacions que tenien a posteriori agents de policia en actiu i les motivacions i preocupacions de les persones opositores per accedir a la PG-ME, ja que són provocades per un biaix de supervivència (en les provés de selecció) fent que aquestes motivacions i preocupacions siguin diferents.

Per fer-ho, s'han elaborat dues taules, la taula 11 i la 12, on hi ha les motivacions i les preocupacions respectivament -indicades segons les escales de Likert esmentades amb anterioritat-, de les persones enquestades d'ambdues investigacions.

Taula 11: Resultats sobre les motivacions per ser policia Clinkinbeard vs. Quintana (mitjanes)

Variable	Total	Total	Diferència
	Clinkinbeard (N = 828)	Quintana (N = 643)	
	M (SD)	M (SD)	(±)
Vull ajudar els altres a viure una vida millor	3,90 (1,01)	2,30 (0,76)	1.6
Vull utilitzar aquesta feina com un esglaó que em permeti arribar més lluny	2,05 (1,13)	3,47 (1,12)	1.42
Companyerisme amb la resta de policies	3,32 (1,10)	4,32 (0,79)	1
Vull fer veure que la gent com jo, seriem bons policies	3,13 (1,35)	3,99 (1,10)	0.86
Vull fer que els altres estiguin orgullosos de mi	2,69 (1,28)	3,44 (1,12)	0.75
Oportunitats per avançar laboralment	3,40 (1,08)	4,14 (0,77)	0.75
Vull ser un model de comportament pels altres	3,17 (1,21)	3,90 (1,01)	0.73
Vull demostrar que els policies són bona gent	3,36 (1,32)	3,99 (1,06)	0.63
Ser policia, es somni/aspiració de tota la vida	3,12 (1,42)	3,73 (1,16)	0.61

¹⁵ Les dades de descriptives de les mostres són les següents:

Estudi de Clinkinbeard (2021): N = 828, de la qual 18,12% són dones i un 81,88% homes. L'edat que tenien els participants en començar l'estudi es de 25,70 anys de mitjana.

Aquesta investigació: N = 643, de la qual 29,4% són dones i 70,06% són homes. L'edat mitjana dels participants és de 29,92 anys.

¹⁶ Cal tenir en compte, però, que hi ha moltes altres diferències -tantes, que és impossible resumir-les breument- com ara el context socioeconòmic i cultural, així com el model policial, etc. Els EUA són diferents que Catalunya i això influeix també en aquestes diferències.

Variable	Total Clinkinbeard (N = 828)	Total Quintana (N = 643)	Diferència
	M (SD)	M (SD)	(±)
Oportunitats per ajudar la gent	4,15 (0,91)	4,60 (0,57)	0.45
Fer complir les lleis	3,74 (0,92)	4,12 (0,76)	0.38
Vull tenir l'oportunitat de resoldre problemes dels demés	3,87 (0,96)	4,21 (0,78)	0.34
Lluitar contra la delinqüència	4,13 (0,90)	4,46 (0,67)	0.33
Prestigi de la professió policial	3,23 (1,18)	3,50 (1,07)	0.27
Vull tenir una professió que suposi un repte	3,90 (0,95)	4,06 (0,88)	0.16
Estabilitat laboral	3,79 (1,12)	3,94 (0,86)	0.15
Tenir autonomia en el moment de treballar / pendre decisions	3,75 (1,05)	3,61 (0,86)	0.14
Vull tenir una feina que sigui diferent cada dia	3,82 (1,08)	3,93 (0,88)	0.11
Emocions (feina poc rutinària, noves experiències cada dia...)	4,08 (0,94)	4,16 (0,81)	0.08
Vull detenir als qui fan mal als altres	4,18 (0,92)	4,24 (0,81)	0.06
Condicions salarials	3,49 (1,00)	3,43 (0,86)	0.06

$$\bar{X} = 0.51$$

Els valors en negreta són significatius. Les caselles amb ombrejat gris són les cinc principals motivacions de cada investigació.

En aquesta taula 11, apareixen totes les motivacions, preguntades a la P2 i P3 d'aquesta investigació, comparades amb les puntuacions de Clinkinbeard. Veiem que la mitjana aritmètica en la diferència de les puntuacions es situa en $\pm 0,51$. En aquest cas, s'observa que la mitjana de les diferenciacions no és gaire gran. En canvi, hi ha algunes variables que sí que han obtingut una diferència substancial¹⁷. Aquestes són "vull ajudar els altres a tenir una vida millor", "vull utilitzar aquesta feina com un esglauó que em permeti arribar més lluny", "companyerisme amb la resta de policies" i "Vull fer veure que la gent com jo, seriem bons policies". En general, les motivacions assenyalades en l'enquesta són majors abans d'esdevenir policia que durant la carrera policial. Anem a analitzar les principals divergències de resultats una per una.

¹⁷ És a dir, les que són més grans que 0,8 punts; ja que aquesta marca és el llindar que fa variar sí o sí matemàticament la categoria ordinal, independentment de la puntuació nominal d'inici.

En el cas de la variable “vull ajudar els altres a tenir una vida millor”, la puntuació mitjana dels oficials nord-americans en actiu és de 3,90 –“*very important*”¹⁸ o “força d’acord” si ho extrapolem a l’escala de Likert utilitzada en aquesta investigació- i la dels opositors/es catalans és de 2,30 -poc d’acord-, sent aquesta diferència de ± 1.6 molt rellevant, ja que modifica la categoria en dos nivells fent que aquesta diferència sigui estadísticament significativa. *A priori*, podria semblar que les persones que volen esdevenir policies inicien el procés d’accés al cos amb una visió més pessimista d’aquestes futures interaccions amb el ciutadà, ja que observen que el seu impacte futur serà menor i per això no estan tan d’acord amb una frase tan rotunda; si suposem que això és cert, aquesta visió pessimista envers l’impacte de la feina del policia en la vida del ciutadà és major que la dels agents en actiu americans i aquest fet provoca que la puntuació sigui més baixa. Un altre motiu a esgrimir és que al accedir dins d’un cos policial, la motivació principal és fer complir les lleis i lluitar contra la delinqüència, que de fet són dues motivacions importants pels catalans i amb mitjanes més elevades que els americans; això s’explicaria perquè és el rol que es correspon més al imaginari del que és un policia, novament apareix la figura del “*crime-fighter*” juntament amb aquesta percepció de que l’únic element que ens separa de la completa anarquia i el caos és la policia, entenent la societat com quelcom dual, on cal que algú imposi l’ordre -aquesta concepció es coneix com la “*thin blue line*”- (Skolnick & Fyfe, 1993; Vallès, 2019). En canvi, pels policies americans, que ja porten un temps treballant, ja han observat que la seva feina no serà tant atrapar delinqüents com proporcionar la seva ajuda al ciutadà de maneres molt diverses.

Si analitzem els resultats de la P3 -preocupacions-, la diferència entre la puntuació de la variable “ser acceptat/da per la societat on treballa” entre ambdues investigacions es pràcticament inexistent. Per tant, aquest hipotètic pessimisme envers el ciutadà no explicaria aquesta diferència de puntuacions. Cal tenir en compte també el pessimisme envers la llei i el sistema judicial -que hipotèticament, hauria de ser més alta en els opositors- podria provocar una visió més negativa cap a possibilitat d’ajudar els altres a tenir una vida millor. Com aquesta possibilitat no està analitzada en cap de les dues investigacions comparades no puc validar-la com a causant clara d’aquest fet, però cal tenir-la en compte com a possible causant.

---

¹⁸ En la investigació de Clinkinbeard (2021), la pregunta en anglès és la següent: “*Listed below are a few more common reasons given by police officers. How important were each of the following in YOUR decision to enter policing? Circle the number of the response that best fits you.*” Juntament amb una escala de Likert en anglès: (1 al 5, sent 1 = Not at all important, 2 = Slightly important, 3 = Moderately important, 4 = Very important, 5 = Extremely important) per tant, aquesta variable obté la qualificació de molt important.

En tot cas, aquesta gran diferència també podria explicar-se atenent-nos al fet de que els agents en actiu tenen més experiència -evidentment- envers les tasques policials, però sobretot del impacte que tenen aquestes intervencions en el ciutadà i en la comunitat; sent en aquest cas, els opositors/es més desconexadors/es del impacte de les tasques policials.

Una altra variable que mostra una diferència clara en els resultats comparats és la de “vull utilitzar aquesta feina com un esglaó que em permeti arribar més lluny”. Els policies la qualificaran com a “poc important” -amb un 2,05 de mitjana- i les persones que volen formar part de la PG-ME ho faran amb un “ni molt ni poc d’acord” -tot i que quasi sobrepassa aquesta categoria, amb un 3,47-. Aquesta diferència de $\pm 1,42$ punts és la segona diferència més gran. Això pot explicar-se si entenem aquesta variable con un indicador de la motivació d’ascens, tant vertical com horitzontal. Els opositors -abans d’entrar al cos policial- iniciarien la carrera policial amb una visió optimista de les oportunitats, juntament amb un optimisme en les seves capacitats per ascendir. Al portar un temps desenvolupant-se com a policies, s’adonarien que aquestes possibilitats d’ascens no són tant elevades com és pensaven, fet que explicaria la diferència de puntuacions. Aquesta teoria és compatible amb els resultats de Monjardet (2010) on indica que els candidats tenen un optimisme professional al moment d’accedir al cos policial; juntament amb els resultats de Vallès (2019), on indica que en alguns agents en actiu aquest optimisme desapareix, ja que alguns condicionants de l’ascens, com la mobilitat forçosa i les afectacions que això provoca, fan que aquesta voluntat sigui menor.

La tercera diferència en els resultats més gran és pot trobar en la variable “companyerisme amb la resta de policies”. Els resultats de Clinkinbeard denoten una puntuació de 3,32 de mitjana –“moderadament important”, i els resultats obtinguts a Catalunya indiquen una puntuació de 4,32 –“important”-, sent la diferència de ± 1 punt. D’igual forma que en l’anterior variable, aquesta experiència laboral acumulada pot portar a una moderada desil·lusió envers aquesta companyonia policial, valorant-se al llarg del temps com a menys important. Els resultats de Vallès apunten també en aquesta direcció:

“L’acumulació d’anys d’experiència sembla facilitar que apareguin les primeres queixes envers alguns companys/es. Alguns entrevistats/ades opinen que “no tots els companys són bons policies. [...] Veiem doncs que amb el temps els i les noves policies es tornen més crítics amb els seus iguals.” (Vallès, 2019, p. 254) Traducció pròpia.

Per acabar aquesta primera part de l'anàlisi comparat, observarem que l'última diferència principal recau en la variable "vull fer veure que la gent com jo seriem bons policies". Aquesta diferència és de 0,86 punts, ja que els policies americans marquen amb un 3,13 la importància d'aquesta variable, i els opositors catalans ho fan amb un 3,99. Cal dir que aquesta puntuació sembla desconcertant si tenim en compte que la mateixa Clinkinbeard (2021) explica que aquesta variable té una valoració més alta per part dels policies no blancs, estant aquesta variable correlacionada significativament amb la pregunta sociodemogràfica de "raça"¹⁹, observi també que pateix una desviació elevada, 1,35. Indicant que els oficials d'altres ètnies tenen una major voluntat d'esdevenir rols a imitar per part dels membres de les seves comunitats. Atenent-nos a això, la diferència hauria d'estar invertida, ja que el component ètnic d'aquesta mostra es menys divers que la de Clinkinbeard, i per tant, això ens indica que hi ha altres motius que explicarien la puntuació d'aquesta variable.

A continuació, es procedeix a comparar els resultats de l'altre pregunta en la taula 12, que fa referència a les preocupacions per ser policia.

---

¹⁹ Clinkinbeard utilitza la paraula "raça" en el seu article, ja que és un terme que té unes consideracions diferents als EUA, no sent gens pejoratives. De fet, el propi govern federal l'utilitza per recaptar impostos o per elaborar el cens electoral. Com la "raça" no té importància cladística en humans, s'utilitzarà el terme "ètnia" per ser més adequat.

Taula 12: Resultats sobre les preocupacions per ser policia Clinkinbeard vs. Quintana (mitjanes)

Variable	Total	Total	Diferència (±)
	Clinkinbeard (N = 828)	Quintana (N = 643)	
	M (SD)	M (SD)	
Torns i horaris	2,25 (1,16)	1,66 (0,97)	0.59
Treballar amb el públic / ciutadania	2,00 (1,06)	1,44 (0,88)	0.56
Naturalesa estressant del treball	2,36 (1,13)	1,82 (0,89)	0.54
Impacte del treball policial a nivell familiar / social	2,41 (1,20)	1,98 (1,10)	0.43
Ser diferent dels companys/es que trobi a la feina	2,00 (1,13)	1,57 (0,93)	0.43
Ser capaç de demostrar la meua vàlua	2,61 (1,25)	2,28 (1,21)	0.33
Ser capaç de realitzar el treball de forma efectiva	2,26 (1,26)	2,55 (1,35)	0.29
Discriminació a l'entorn laboral	1,63 (1,02)	1,89 (1,21)	0.26
Que em prenguin seriosament	1,86 (1,05)	2,09 (1,17)	0.23
Naturalesa física del treball (no poder complir els requisits físics)	1,90 (0,99)	1,83 (1,13)	0.07
Perillositat del treball	2,34 (1,11)	2,28 (0,94)	0.06
Ser acceptat/da per la resta de companys	2,14 (1,13)	2,09 (1,16)	0.05
Ser acceptat/da per la societat on treballa	2,00 (1,06)	1,99 (1,21)	0.01

$\bar{X} = 0.29$

Les caselles amb ombrejat gris són les cinc principals motivacions de cada investigació.

En aquesta taula 12, apareixen totes les preocupacions, preguntades a la P4 d'aquesta investigació, comparades amb les puntuacions de Clinkinbeard. Veiem que la mitjana aritmètica en la diferència de les puntuacions es situa en $\pm 0,29$. En aquest cas -igualmente que la mitjana que apareix a la taula 11- s'observa que la mitjana de les diferenciacions no és gaire gran. Al contrari que les motivacions, les preocupacions són més semblants entre si, provocant que aquesta mitjana sigui més reduïda que l'anterior, 0,29 i 0,51 respectivament.

En general, els resultats de Clinkinbeard mostren uns nivells de preocupació lleugerament majors en els agents en actiu comparat amb el nivell de preocupació dels opositors. En algunes variables, això no és produït; aquestes variables són "ser capaç de realitzar el treball de forma efectiva" -0,29-, "discriminació a l'entorn laboral" -0,26- i "que em prenguin seriosament" -0,23-. Aquestes tres variables estan correlacionades amb el gènere tal i com apareix en l'anàlisi quantitatiu anterior, les dones denoten

lleugerament més preocupació respecte aquestes variables que els homes. Aquesta lleugera diferència entre els resultats de les investigacions pot explicar-se a raó de les mostres utilitzades merament, en el cas de la de Clinkinbeard les dones representen un 18,12% de la mostra, i en aquesta investigació les dones representen un 29,2% de la mostra. En aquestes tres variables, és possible que aquesta sobre-representació de les dones en les mostres per sí mateixa expliqui aquesta diferència, ja que aquestes divergències són petites. També seria coherent apreciar que les preocupacions de ser capaç de realitzar el treball i que els preguin seriosament es corresponen més a persones que no han treballat de policia encara, ja que no saben ben bé com serà la feina ni si ho podran realitzar ni quin reconeixement rebran, per tant es raonable que aquestes puntuacions siguin més elevades a la mostra catalana.

Si ens atenem a les similituds -sovint tant interessants com les divergències- crida molt l'atenció la poca diferència en la variable "perillositat del treball" d'ambdues investigacions. Per explicar perquè resulta tant destacable, podem analitzar la mortalitat. En el cas dels EUA, durant els anys 1980 i 2014 van morir en acte de servei 5047 agents de policia²⁰ (Gibbs et al., 2018). En el cas de Catalunya²¹, durant els anys 1980 i 2015 van morir en acte de servei 26 agents de la PG-ME (Govern de la Generalitat, 2016). En termes relatius²², estariem parlant d'una taxa bruta de mortalitat de 2,16 agents per cada 10.000 per any (7,35‰ anual) als EUA i de 0,45 agents per cada 10.000 per any (1,58‰ anual), sent la ràtio nord-americana gairebé 5 cops superior. Entenent com a rellevant aquesta dada, sembla contradictòria la similitud en la preocupació envers la perillositat laboral en les dues mostres investigades. Aquesta contradicció podria explicar-se atenent-nos a que les persones que desenvolupen una tasca laboral sostinguda durant un període de temps indeterminat, comencen a percebre el risc de forma més laxa ja que s'acostumen al perill i al final, el perill esdevé natural, quotidià. En tot cas, no tot és explicable amb la mortalitat bruta, ja que també hi ha altres condicionants. Entendre la tasca policial com una tasca intrínsecament perillosa és un element cabdal en la cultura policial i aquest risc pot canviar de molt baix a extrem en qüestió de segons (Vallès, 2019). Aquesta concepció del risc és desproporcionada si la comparem amb els EUA, però pot entendre's com una reacció a aquest risc difícil de mesurar, ja que abaixar la

---

²⁰ Aquest resultat de mortalitat exclou les morts en conseqüència dels atemptats produïts l'11 de setembre de 2001.

²¹ Cal tenir en compte que a Catalunya també hi treballen altres cossos de policia, com el Cos Nacional de Policia i la Guàrdia Civil, juntament amb les PL. Com la disponibilitat d'aquestes dades és extremadament limitada no és poden incloure dins d'aquest anàlisi. En tot cas, com la mortalitat de cada cos policial no hauria de ser diferent als altres *a priori* el càlcul és pot realitzar amb un únic cos.

²² Observant que el número d'agents en els EUA era l'any 2018 de 686665 (FBI, 2020) i el número de agents a la PG-ME al mateix any era de 16450 (Idescat, 2019).

guàrdia pot suposar caure en imprudències o descuits que l'amplifiquin. De fet, quan algú adopta uns rols professionals concrets, comença a adoptar aquests aspectes psicològics que el caracteritzen; la policia no és una excepció (Kraska & DeMichele, 2001).

En tot cas i per acabar aquest anàlisi comparatiu, aquesta similitud en els resultats d'aquesta variable en concret ens serveix per argumentar que potser la manca de diferències –o que hi hagi similituds- en uns resultats no implica necessàriament que els resultats de les investigacions que analitzen a policies fent retrospectiva no pateixin aquest hipotètic biaix de supervivència, ja que a vegades la divergència de resultats pot ser més natural, lògica i esperable. Llavors, en algunes variables l'absència de discrepàncies no demostraria necessàriament l'absència d'aquest biaix de supervivència.

6.3 Anàlisi Qualitatiu

Si suposem -com ens apunten les dades quantitatives- que hi ha algunes diferències de gènere entre les motivacions, però sobretot en les preocupacions de les persones que volen ser policies, ràpidament ens preguntarem el perquè d'aquestes diferències. Si bé es podria entrar dins d'un debat sociològic profund sobre els motius de les diferències de gènere que pateix la nostra societat, aquesta discussió està fora de l'abast d'aquest document. L'objectiu d'aquesta investigació respon més a buscar el perquè l'individu (sigui del gènere masculí o femení) té aquestes motivacions o preocupacions i veure si això concorda amb les dades i si hi ha similituds, especialment en els membres del seu gènere i diferències amb l'altre, amb la ulterior intenció de respondre la pregunta de recerca 3 (PR3).

De forma general, puc dir que cada persona té unes declaracions força diferents de la resta, ja que cadascú està condicionat pels estudis que realitza, per la seva motivació, pels seus coneixements del món policial previs, pels resultats de la seva participació en convocatòries anteriors, capacitat d'afrontar la frustració, etc, així com de la seva personalitat. Això fa de cada entrevista un material d'anàlisi molt interessant i únic²³. Això no és incompatible amb dir que he pogut trobar similituds entre sí i respostes a les hipòtesis que em plantejo. A continuació es troba un anàlisi de les peculiaritats o fragments interessants²⁴ que he pogut observar:

6.3.1 Respecte a les motivacions:

Com he comentat anteriorment, cada persona té unes motivacions i un perquè d'aquestes motivacions diferents, com ara la necessitat de buscar una feina més estable perquè la que té no li agrada o ja sigui perquè personalment l'adrenalina que comporta la novetat li agrada i vol disposar d'una feina no monòtona.

En tot cas, els motius principals identificats són els següents:

1. Disposar d'una feina estable i ben remunerada (6 de 7 persones).
2. Possibilitat d'ajudar els altres (5 de 7 persones).
3. Tenir una feina no monòtona o rutinària (3 de 7 persones).

---

²³ Per això les he afegit al treball, perquè considero que són de gran interès i importància.

²⁴ Són interessants perquè es poden correlacionar amb els fets destacats al marc teòric i/o ajuden a confirmar o refutar les hipòtesis proposades en aquesta investigació.

En menor mesura també s'ha observat la voluntat de fer complir les lleis:

D03: "Vull ser policia perquè m'agradaria viure en una societat on estigues controlat, no controlat, sinó simplement que les persones actuem com cal. Que hagi seguretat i per poder ajudar els demés. [...] Vull dir que es compleixin les normes marcades per poder viure correctament en societat."

I la voluntat d'utilitzar la professió com una xarxa de seguretat per poder encarar altres projectes mitjançant la figura de l'excedència (H02) i la importància del prestigi en la presa de la decisió (H03).

En el cas de les entrevistes, i respecte a les motivacions, no s'han trobat diferències significatives entre les variables i el gènere.

6.3.2 Respecte a les preocupacions del procés d'accés al cos:

En relació amb les preocupacions envers el procés d'oposició, cal diferenciar-les per cada part del procés:

L'examen de coneixements (temari i psicotècnics) no preocupa generalment gaire, un cop que ha estat fet. En canvi, vaig poder conèixer *a posteriori* que tres de les noies enquestades van suspendre alguna de les dues parts de la primera fase i per tant van quedar excloses de la present convocatòria. Tots tres nois estaven confiats en aprovar i van passar a la següent etapa.

Respecte a la següent etapa, les proves físiques, sí que hi ha una diferenciació clara segons el gènere.

Com m'esperava, a les noies els hi preocupen més les proves físiques i en especial preocupa i molt la prova de pressió sobre banc (*press-banca*) (3 de 4 noies diuen tenir preocupació per la prova). Els motius d'aquesta diferència són -previsiblement- que aquesta prova requereix un esforç massa gran que impacta pitjor en dones que en homes indicant que el pes encara és massa elevat tot i la ponderació tenint en compte aquestes causes fisiològiques. A més a més, és un exercici que no acostumen a fer les dones, i ser la única dona al gimnàs que ho realitza pot esdevenir violent per elles:

D04: [...] Entonces... intento hacerlo lo mejor que puedo (el ejercicio), pero claro, a veces te sientes como la rara, pero intento sobrellevarlo.

També, provocat per la següent declaració d'una de les entrevistades, vaig poder observar com la manca de perspectiva de gènere en l'elaboració del procés d'accés al cos impacta negativament en les dones que volen ser policies:

D03: Trobo que es una de les proves més complexes (la prova del *press-banca*). [...] No han entès que les diferències que tenim homes i dones no només depenen d'uns quilos. [...] Però amb el press no puc, em fa molt mal als dies següents. Jo, per exemple, amb les pròtesis de pit, tinc problemes per fer aquest exercici. A veure... no se si es per les pròtesis o no, però noto com un moviment que m'apreta i després els dies següents em fa molt mal...

I evidentment que aquesta situació no és equiparable ni molt menys generalitzada, però ens serveix per adonar-nos que hi ha moltes diferències de gènere, a vegades subtils i a vegades menys, però que cal observar i analitzar. La manca de perspectiva de gènere pot portar a obviar altres elements que poden esdevenir clau per introduir més dones en la policia. Aquest elements poden ser fins i tot completament quotidians, com per exemple la uniformitat que està completament masculinitzat fet que provoca molts inconvenients a les dones policies (Vallès, 2019).

Altrament, en el cas dels homes, no denotaven cap preocupació, indicant algunes deficiències en el circuit d'agilitat, però que no els hi suposa can inconvenient per superar les proves físiques.

Una de les entrevistades (la D01) de forma diferent a les seves companyes, va explicar que creu que les proves físiques son clares i justes perquè els barems i les puntuacions son coneguts i que qui no les aprova es perquè no li dedica la preparació suficient, i que aquesta manca de preparació afecta a homes i dones per igual. Seria molt interessant veure si aquesta opinió es una minoria en la resta de dones realment, ja que com veurem en l'últim apartat d'aquest anàlisi, aquesta opinió és compartida per alguns homes.

Respecte a l'entrevista, cal indicar que ambdós grups denoten una preocupació molt alta, sobretot per la incertesa que provoca o no haver-hi anat mai o el fet de no saber els motius del suspens, en el cas que hagin suspès en convocatòries anteriors. Els entrevistats expliquen que un cop es suspèn, es impossible millorar els errors que provoquen aquest suspens, ja que no es comuniquen al/la opositor/a.

Respecte a les causes d'exclusió medica, la comprovació de tatuatges i la prova del nivell de Català, no hi ha diferències tampoc que siguin especialment rellevants ni dignes de ser destacades aquí.

Finalment, el CFBP en general és percebut pels entrevistats com quelcom que genera preocupació. Alegen, però, que es una situació molt a llarg termini i que aquesta preocupació es dilueix per aquesta dilació temporal. Una de les entrevistades, (la D03) indicava que no sabia res d'aquesta part del procés, i al tornar a preguntar només indica que sap que es molt dur, especialment físicament.

6.3.3 Respecte a les preocupacions envers la tasca policial

En relació amb les preocupacions un cop arribin a desenvolupar la tasca policial, he pogut detectar que a les noies els hi preocupa més el fet de no poder-la realitzar correctament o tal i com s'espera d'elles. En cap dels casos he pogut trobar motius que justifiquin aquesta diferència, mes enllà de motius que apunten a la pròpia naturalesa o idiosincràsia de la persona com ara considerar que "soc molt exigent amb mi mateixa" (D01), per exemple.

També preocupa lleugerament quina tasca policial desenvoluparan, en relació amb realitzar tasques que no suposin aquesta desitjada o esperada adrenalina, i que per tant esdevinguin monòtones o rutinàries. Aquesta preocupació afecta de forma semblant ambdós gèneres.

També és similar en ambdós gèneres la preocupació relacionada amb la mobilitat i el no saber on tindrà la teva plaça assignada, tot i que menor si es compara amb les altres preocupacions, ja que aquesta només afecta a alguns candidats.

6.3.4 Respecte a altres qüestions relacionades amb el gènere

En aquest apartat hi ha una diferenciació clara entre el gènere i la opinió que tenen els entrevistats en qüestions relacionades amb la incorporació de la dona al món policial.

En el cas dels homes, veuen la diferència de gènere entre els barems de les proves físiques com injusta i desproporcionada. Això sorprèn ja que ells no denoten en cap moment cap preocupació per les proves físiques, ni cap dels entrevistats homes les ha suspès mai. Fins i tot el subjecte H03 diu:

H03: Si a veure, les físiques son molt més fàcils, la tanca tot... El pes... Suposo que a veure, per elles pues es igual de difícil però és que a veure es molt exagerat la diferencia i la constitució diu que som tots iguals no? Pues no entenc el perquè les proves no són més fàcils. I que com l'entrevista és un "tongo" pues és més fàcil que les aprovin perquè com entren menys pues han d'aprovar-les més a elles.

I és curiós com ell mai es definiria a si mateix com a masclista, negarà ser-ho en la pregunta següent, però sí que incorpora arguments que tenen un clar to de caire masclista, indicant que elles aproven més l'entrevista pel fet només de ser dones apuntant cap a una discriminació positiva *de facto*, no reconeguda però que s'exerceix a la pràctica.

En canvi, i cal ser destacat, un dels enquestats estableix una frase molt rellevant per ser molt contrària als dos altres entrevistats homes:

H02: No ho se perquè no soc dona i policia però entenc, crec que si clar. No se si m'explico...No m'agradaria ser dona i policia... Elles ho tenen pitjor, perquè són menys i sempre han de demostrar que no estan allà per feminisme, sinó perquè s'ho mereixen... Perquè com hi ha aquestes diferències de les probes físiques pues això, sempre diuen que amb els barems de les dones ho farien millor i que es injust... Ningú el dia de demà em qüestionarà a mi i dirà que estic al cos per complir amb una quota i això si que es injust.

Indicant que no tots els homes pensen igual i que la possibilitat de pensar que les dones estan només per complir “quotes” i no pels motius que justifiquen la seva inclusió al món policial és ben present en la societat i en especial en alguns homes que volen ser policies. No es l'objectiu d'aquest treball solucionar el masclisme al món policial -ni molt menys a la societat- i per això mateix no es proporcionarà cap possible solució; però a l'investigador li ha sorprès la manca de “correcció política” i per això mateix és interessant recordar que aquest element del masclisme pot ser present.

De forma diferent i ben contrària, tots els entrevistats per unanimitat, han respòs que la dona pot realitzar millor tasques d'atenció a la víctima, alguns fent referència a la violència de gènere i l'atenció a nens. Cal esmenar que un dels entrevistats (l'H03) apunta a motius de socialització o culturals:

H02: Absolutament, o sigui aquest tema sempre em fa gràcia perquè clar que tenim diferències biològiques, però crec que tot és ambiental. O sigui social. Em fa gràcia que diguin que les dones no tenen habilitats espacials quan de petits a qui li regalen jocs de construcció és a nosaltres i a elles cuinetes i nines i després diuen que elles son més amables. És per naturalesa o per que la societat i els pares han volgut fer-ho així? I clar que aquesta selecció les fa més aptes per segons quines tasques com tractament a la víctima, però a veure, no es una cosa natural sinó adquirida, crec.

En tot cas, i ja acabant aquest succint anàlisi de les dades qualitatives, cal esmenar que aquesta reflexió pot ser quelcom una mica perillós, perquè si comencem a considerar que la dona pot fer molt millor l'atenció a la víctima, entendrem que la dona només serveix per consolar al feble, i poc a poc, anirà perdent espais d'actuació, sent rellevada a entorns d'oficina. I de retruc, el missatge contrari es dirigeix als homes, dient-los per omissió que la tasca que han de realitzar és no atendre a la víctima -quan de fet és la més important de les tasques policials- perquè ja vindrà la companya que ho fa millor.

Tot i l'indesijabilitat d'aquest escenari, pels resultats d'aquesta part qualitativa juntament amb els resultats obtinguts per Vallès (2019) sembla que aquest escenari és el que ja

domina l'imaginari col·lectiu social i de molts policies independentment del seu gènere. És important estar amatents davant d'aquest fet, que a vegades pot mostrar-se de forma subtil o fins i tot innocent però que a poc a poc ha fet que aquesta concepció de les capacitats de les agents dones policies sigui majoritària; i treballar i dirigir els esforços a neutralitzar aquesta idea errònia.

7. Limitacions

Tot i les fortaleeses d'aquesta investigació, es poden assenyalar les limitacions següents.

Respecte a la metodologia quantitativa:

La data de la publicació de l'enquesta podria haver alterat les puntuacions de la preocupació envers les proves d'accés al cos, especialment les de la primera prova -coneixements i aptitudinal-, ja que la data de publicació coincideix amb la publicació de les notes. Abans de realitzar l'enquesta segurament comprovarien els seus resultats, i és previsible que les persones suspeses en aquestes proves no fossin favorables a la participació en l'enquesta.

També, i com ha estat esmentat anteriorment, és previsible que els i les participants no hagin estat capaços d'assenyalar el seu nivell de preocupació real, entenent que aquest entorn web de la convocatòria vigent -tot i ser una de les millors maneres per poder accedir als opositors- podria haver atenuat les seves puntuacions.

Tot i que la mostra no pateix errors greus i té una mida adient, cal dir que no es va preguntar als enquestats quina va ser la part del procés màxima assolida. Aquest resultat podria correlacionar algunes variables, especialment les de les preocupacions envers les proves d'accés. Les futures recerques hauran d'introduir aquesta pregunta per poder obtenir una imatge més completa de la qüestió.

Respecte a la metodologia qualitativa:

És necessari indicar que tots els/les entrevistats/ades han estat escollits perquè l'investigador els coneixia d'avant-mà, i per tant, l'accés era possible i fàcil. En la gran majoria de casos, el perfil dels entrevistats és molt similar entre si, ja que tots pertanyen a un entorn laboral o acadèmic relacionat amb la seguretat, la policia o les emergències. Aquest fet també va provocar que la mostra no fos més nombrosa. Les futures recerques es poden proposar utilitzar sistemes híbrids de recol·lecció de dades, on s'escullen les persones a entrevistar basant-se en els resultats de les enquestes.

8. Conclusions

Un cop analitzats aquests resultats i arribats a aquest punt em sembla peremptori concloure, i concludre, amb els següents aspectes.

Conclusió 1

Respecte a aquestes motivacions i preocupacions de les persones que volen ser policies, cal indicar que la hipòtesi 1 és certa. Els resultats obtinguts mitjançant l'enquesta i les entrevistes confirmen el que diuen els altres estudis.

Pel que fa a les motivacions per ser policia, les dades assenyalen a una major importància al fet de poder ajudar a la ciutadania juntament amb la motivació de fer complir les lleis. En canvi, globalment els beneficis propis dels empleats del sector públic -juntament amb les condicions salarials- tenen una puntuació més baixa.

Les dades també ens indiquen que les preocupacions relacionades amb demostrar la vàlua i capacitat a la feina, l'acceptació per part dels seus iguals i la perillositat són importants per les persones que volen ser policies.

Conclusió 2

Sense la possibilitat de cap dubte raonable, aquest treball demostra que hi ha diferències en les motivacions i preocupacions de les persones que volen ser policies en relació amb el gènere.

En les motivacions, trobem que la diferenciació segons gènere és menor -tal com ens proposàvem en la H2a i H2b-, però cal indicar els següents aspectes destacables:

Més de la meitat de les dones consideren que les oportunitats per avançar laboralment són importants i un terç les consideren molt importants. En ser una variable rellevant per les dones, incloure-la o donar-li més rellevància podria fer la possibilitat de portar l'uniforme més atractiva, i seria una bona mesura que podria ajudar a incrementar la seva presència numèrica al cos de la PG-ME.

L'ideari del "crime-fighter" continua sent majoritàriament masculí. Aquest marc mental provoca que les dones tinguin puntuacions menors en la motivació de fer complir les lleis, ja que ho veuen com una tasca més pròpia dels homes. Les entrevistes també confirmen aquesta falta de puntuació en aquesta motivació.

Respecte a les preocupacions resulta necessari incidir aquí en les següents diferències:

Com havíem suposat al principi d'aquesta investigació, la preocupació envers la naturalesa física del treball policial i no poder assumir aquestes demandes físiques, és de forma significativa més important per les dones que pels homes tal com assenyalen les dades qualitatives i quantitatives. Aquesta preocupació major pot estar molt relacionada amb les proves físiques de l'oposició.

I en relació amb aquestes proves d'accés cal indicar en general que l'entrevista és la prova que més preocupació causa en ambdós gèneres. A través de les entrevistes es pot extreure que el que més preocupa és la falta de coneixement dels motius que provoquen suspendre-la, ja que la millora o esmenament d'aquests errors esdevé gairebé impossible si no es coneixen. Un desglossament dels motius pels quals se suspèn la prova i en general una millor transparència, podria ajudar a reduir el nivell de preocupació que provoca en ambdós gèneres, juntament amb l'eliminació de mites, incerteses i falses creences al respecte.

Si ens atenim a les diferències de gènere que afecten les proves d'accés, cal assenyalar dos aspectes rellevants.

La prova llançadora o test Navette, preocupa més a les dones que als homes. Com hem vist, les proves físiques suposen un obstacle cabdal en el camí cap a una policia més paritària. Tal com va passar amb la prova de press de banca, es recomana analitzar de nou les ponderacions en aquesta prova llançadora amb la finalitat de reduir el seu impacte en les preocupacions de les dones que volen ser policies o fins i tot estudiar si aquestes proves físiques són vertaderament importants i necessàries, sent possible la seva substitució per altres sistemes que valorin i ponderin les aptituds i característiques antropomètriques dels candidats.

Per últim, les dones mostren una preocupació major en relació amb la formació de l'ISPC, en aquest cas, aquesta preocupació és contradictòria amb la realitat, ja que les dones no suspelen més que els homes el CFBP. Per solucionar aquesta diferència en la percepció, es proposa aportar més informació sobre el procés d'aquest període de formació a l'ISPC, on s'il·lustri que la importància de la part física del curs és menor comparada amb la preponderància d'altres capacitats i competències del/a futur/a agent de policia.

Conclusió 3

Aquestes discrepàncies en les motivacions i les preocupacions que tenen els homes i dones que volen ser policies, es pot atribuir a una cultura predominantment masculinitzada, on imperen alguns rols -com el de *crime-fighter*- que no ajuden a

desenvolupar tot el potencial de les dones policies, relegant-les a tasques que exclouen part de l'activitat policial. Com hem vist pels resultats d'aquesta investigació, la cerca d'una feina no rutinària i poc monòtona és important per ambdós gèneres tot i que una immensa majoria de les persones entrevistades expliquen que la dona duu a terme millor les tasques assistencials, obrint el marc mental a la possibilitat d'aquest allunyament de la tasca policial "de carrer" en pro d'una millor efectivitat en la cura dels dèbils i de les víctimes. Per tant, continua sent imperiosa la necessitat de trencar esquemes mentals i idees preconcebudes, per fer veure a la ciutadania que la dona policia pot executar les tasques de la seva professió amb un rendiment igual -o fins i tot millor- que els seus companys homes.

Conclusió 4

Analitzar les motivacions i les preocupacions de les persones que volen ser policies ha estat profitós, ja que els resultats han estat diferents en alguns aspectes, si els comparem amb els estudis de Clinkinbeard (2021). Tot i que algunes diferències es poden argumentar a partir d'altres elements, és raonable afirmar que si es pregunta als policies en actiu, estarem obviant matisos, experiències passades i un seguit de factors que fan que els resultats no siguin exactament iguals. També podríem caure en el parany del biaix de supervivència, ja que aquests policies en actiu van haver de superar, "sobreviure", un procés de selecció.

Com les diferències no han estat importants en número ni en significança, no puc afirmar que s'hagi produït aquesta parcialitat, de fet alguns dels resultats són coincidents -i a més té sentit que ho siguin- i per tant haig de refutar la hipòtesi 4. En tot cas, només se suggereix que com a investigadors, les dades amb les quals treballem i les mostres que veiem podrien no ser la imatge completa, freqüentment estarem davant de mostres que podrien tenir un buit desconegut en la representació ideal, i que aquestes dades podrien ser incompletes. Però, segons sembla, tot apunta al fet que això no és així en el cas dels opositors i opositores catalanes i els policies americans.

Conclusió final

En aquest treball hem pogut mostrar per primer cop amb dades empíriques quines són les diferències de gènere entre dones i homes que són candidats a esdevenir policies del cos de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, les que hem pogut identificar han estat rellevants i significatives i han estat molt interessants d'analitzar i poder extreure un perquè. Moderar aquestes diferències o tenir-les simplement present, podria ajudar a millorar el nombre de dones a la policia.

Preguntar als opositors ha estat cabdal per obtenir respostes a preguntes que disposaven d'explicacions una mica més difoses. I això és així perquè cada individu té quelcom que el fa únic a nivell argumental i de percepció. No perquè siguin candidats, sinó perquè són membres de l'espècie Homo sapiens sapiens, amb les característiques intrínseques de la psique humana (amb els seus biaixos, les seves motivacions i preocupacions). Fent d'aquest problema una situació polièdrica i multifactorial, ja que no hi ha una resposta igual per a tots els subjectes, ja que cada resposta estarà envoltada per la idiosincràsia de la persona en qüestió. En tot cas, es desitja que aquesta investigació ajudi a moltes dones a complir el seu somni: ser policies.

9. Referències

- Archbold, C. A., & Schulz, D. M. (2008). Making Rank: The Lingering Effects of Tokenism on Female Police Officers' Promotion Aspirations. *Police Quarterly*, 11(1), 50–73. <https://doi.org/10.1177/1098611107309628>
- Austin, T. L., & Hummer, D. (2000). What Do College Students Think of Policewomen? *Women & Criminal Justice*, 10(4), 1–24. https://doi.org/10.1300/J012v10n04_01
- Balkin, J. (1988). Why Policemen Don't Like Policewomen. *Journal of Police Science and Administration*, 16(1), 29–38. <https://www.ojp.gov/ncjrs/virtual-library/abstracts/why-policemen-dont-policewomen>
- Brandl, S. G., & Stroshine, M. S. (2012). The Role of Officer Attributes, Job Characteristics, and Arrest Activity in Explaining Police Use of Force. *Criminal Justice Policy Review*, 24(5), 551–572. <https://doi.org/10.1177/0887403412452424>
- Chan, J. B. L., Devery, C., & Doran, S. (2003). *Fair Cop: Learning the Art of Policing*. University of Toronto Press. <https://doi.org/doi:10.3138/9781442674783>
- Clance, P. R., & Imes, S. A. (1978). The imposter phenomenon in high achieving women: Dynamics and therapeutic intervention. *Psychotherapy: Theory, Research & Practice*, 15(3), 241–247. <https://doi.org/10.1037/h0086006>
- Clinkinbeard, S. S., Solomon, S. J., & Rief, R. M. (2021). Why Did You Become a Police Officer? Entry-Related Motives and Concerns of Women and Men in Policing. *Criminal Justice and Behavior*, 0093854821993508. <https://doi.org/10.1177/0093854821993508>
- Coller, X. (2005). *Coller, Estudio de casos, Madrid: CIS*.
- Connell, R. W., & Messerschmidt, J. W. (2005). Hegemonic Masculinity: Rethinking the Concept. *Gender & Society*, 19(6), 829–859. <https://doi.org/10.1177/0891243205278639>
- Cordner, G., & Cordner, A. (2011). Stuck on a Plateau?: Obstacles to Recruitment, Selection, and Retention of Women Police. *Police Quarterly*, 14(3), 207–226. <https://doi.org/10.1177/10986111111413990>
- Donohue, R. H. (2020). Shades of Blue: A review of the hiring, recruitment, and selection of female and minority police officers*. *The Social Science Journal*, 1–15. <https://doi.org/10.1016/j.soscij.2019.05.011>
- FBI. (2020). *Full-time Law Enforcement Employees by Population Group*. 2018 Crime in the United States. <https://ucr.fbi.gov/crime-in-the-u.s/2018/crime-in-the-u.s.-2018/tables/table-74>
- Fekjær, S. B., & Halrynjo, S. (2012). Promotion Aspirations among Male and Female Police Students. *International Journal of Police Science & Management*, 14(1), 71–82. <https://doi.org/10.1350/ijps.2012.14.1.262>
- Gibbs, J. C., Priesman, E., Ruiz, J., & Mills, A. (2018). Police officers killed on duty: Comparing the influence of social investment on line of duty deaths of men and women officers in the United States. *International Journal of Police Science & Management*, 20(4), 284–295. <https://doi.org/10.1177/1461355718817332>
- Goldstein, H. (1990). *Policing a Free Society* [University of Wisconsin]. https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2596883

- Govern de la Generalitat. (2016). *El cap de l'Executiu ha inaugurat un monòlit commemoratiu al Complex Central del cos a Sabadell* (p. 1). Govern de la Generalitat. <https://govern.cat/gov/prosperitat-economica/296121/president-puigdemont-tenim-deure-homenatge-dignitat-mossos-esquadra-que-han-perdut-vida-acte-servei>
- Idescat. (2019a). *Polícia de la Generalitat. Mossos d'esquadra. Efectius. Per sexe i graduació. Àmbits*. Anuari Estadístic de Catalunya. <https://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=899>
- Idescat. (2019b). *Polícia de la Generalitat. Mossos d'esquadra. Efectius. Per sexe i graduació. Àmbits*. Anuari Estadístic de Catalunya. <https://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=899&t=2018>
- Kraska, P. B., & DeMichele, M. (2001). Community Policing in Battle Garb: A Paradox or Coherent Strategy? In Northeastern University Press (Ed.), *Militarizing the American Criminal Justice System: The Changing Roles of the Armed Forces and the Police* (1st ed., p. 175). [https://justicestudies.eku.edu/sites/justicestudies.eku.edu/files/files/Community Policing in Battle Garb\(1\).pdf](https://justicestudies.eku.edu/sites/justicestudies.eku.edu/files/files/Community%20Policing%20in%20Battle%20Garb(1).pdf)
- Langford, J., & Clance, P. R. (1993). The imposter phenomenon: Recent research findings regarding dynamics, personality and family patterns and their implications for treatment. *Psychotherapy: Theory, Research, Practice, Training*, 30(3), 495–501. <https://doi.org/10.1037/0033-3204.30.3.495>
- Leger, K. (1997). Public perceptions of female police officers on patrol. *American Journal of Criminal Justice*, 21(2), 231–249. <https://doi.org/10.1007/BF02887451>
- Lester, D. (1983). Why do people become police officers: A study of reasons and their predictions of success. *Journal of Police Science and Administration*, 11, 170–174.
- Martin, S. (1980). *Breaking and Entering - Policewomen On Patrol* [University of California]. <https://www.ojp.gov/ncjrs/virtual-library/abstracts/breaking-and-entering-policewomen-patrol>
- Monjardet, D. (2010). La formación inicial y la cultura profesional de los policías. *Revista Catalana de Seguretat Pública, 1 SE-Dossier*. <https://www.raco.cat/index.php/RCSP/article/view/207071>
- Llei 17/2015 Igualtat efectiva dones i homes. BOE, Boletín Oficial del Estado 44 (2015).
- Rowe, M. (2008). Introduction to Policing. *Policing: A Journal of Policy and Practice*, 2(3), 397–398. <https://doi.org/10.1093/police/pan035>
- Schuck, A. M. (2014). Female Representation in Law Enforcement: The Influence of Screening, Unions, Incentives, Community Policing, CALEA, and Size. *Police Quarterly*, 17(1), 54–78. <https://doi.org/10.1177/1098611114522467>
- Skolnick, J. H., & Fyfe, J. (1993). Above the Law: Police and the Excessive use of Force. *Current Issues in Criminal Justice*, 5(2), 226–228. <https://doi.org/10.1080/10345329.1993.12036609>
- Todak, N. (2017). The Decision to Become a Police Officer in a Legitimacy Crisis. *Women & Criminal Justice*, 27(4), 250–270. <https://doi.org/10.1080/08974454.2016.1256804>
- Vallès, L., Bande, M., & Candé, M. (2014). Women in police services in the EU: facts

and figures 2012. *RECERCAT (Dipòsit de La Recerca de Catalunya)*.
<http://recercat.cat/handle/2072/207935>

Vallès, L., Vivolas, B., & Egea Rodríguez, A. (2020). Com incorporar més dones a la policia: estat de la qüestió i propostes de futur. *RECERCAT (Dipòsit de La Recerca de Catalunya)*. <http://www.recercat.cat/handle/2072/376678>

Vallès, M. D. (2019). Convertirse en Policía. Incorporación, socialización y profesionalización de la Policía de Catalunya. *TDX (Tesis Doctorals En Xarxa)*. <http://www.tesisenred.net/handle/10803/668187>

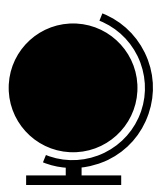
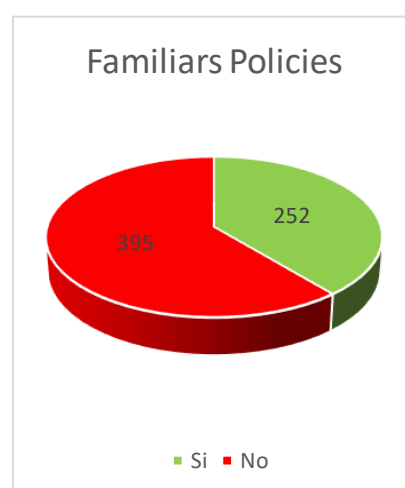
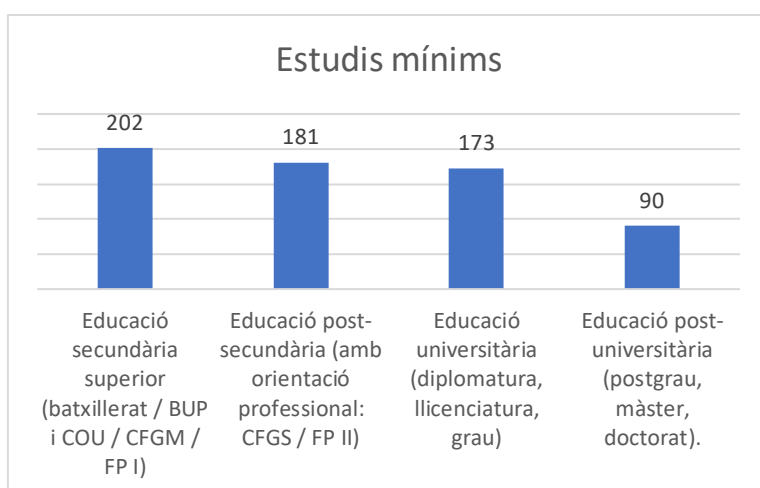
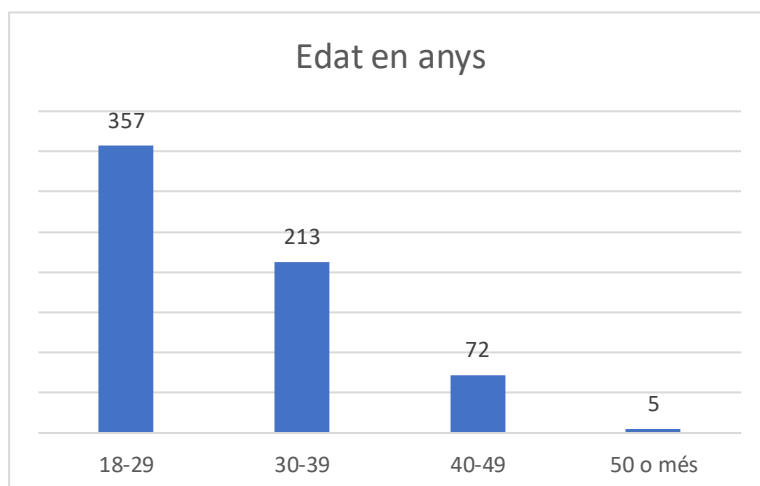
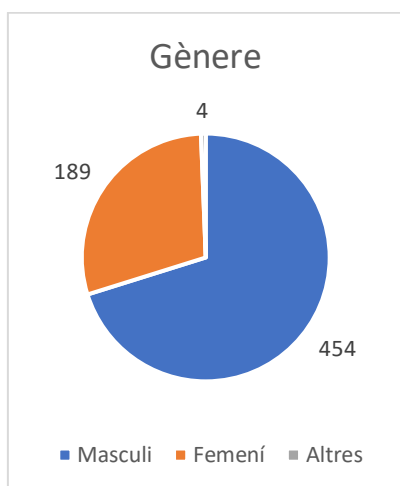
Wareham, J., Smith, B. W., & Lambert, E. G. (2013). Rates and Patterns of Law Enforcement Turnover: A Research Note. *Criminal Justice Policy Review*, 26(4), 345–370. <https://doi.org/10.1177/0887403413514439>

Worden, A. P. (1993). THE ATTITUDES OF WOMEN AND MEN IN POLICING: TESTING CONVENTIONAL AND CONTEMPORARY WISDOM. *Criminology*, 31(2), 203–241. <https://doi.org/https://doi.org/10.1111/j.1745-9125.1993.tb01128.x>

10. Llistat de taules, il·lustracions i gràfics

Taula 1: Resultats estadístics de l'estudi de Clinkinbeard sobre motivacions i preocupacions per ser policia.....	8
Taula 2: Motivacions principals per ser policia segons el gènere (mitjanes)	18
Taula 3: <i>Motivacions principals per ser policia segons el gènere i la importància (1= gens important i 5= molt important)</i>	20
Taula 4: Motivacions menors segons el gènere (mitjanes).....	21
Taula 5: Motivacions menors per ser policia segons el gènere i la importància (1= gens important i 5= molt important)	23
Taula 6: Preocupacions segons el gènere (mitjanes).....	24
Taula 7: Preocupacions per ser policia segons el gènere i el grau d'acord (1= gens d'acord i 5= molt d'acord)	28
Taula 8: Preocupacions envers les proves d'accés segons el gènere (mitjana).....	30
Taula 9: Preocupacions envers les proves d'accés per ser policia segons el gènere i el grau d'acord (1= gens d'acord i 5= molt d'acord)	33
Taula 10: Moment presa de decisió segons el gènere	34
Taula 11: Resultats sobre les motivacions per ser policia Clinkinbeard vs. Quintana (mitjanes)	35
Taula 12: Resultats sobre les preocupacions per ser policia Clinkinbeard vs. Quintana (mitjanes)	40
Il·lustració 1: Recorregut digital per accedir a l'enquesta.	13
Gràfic 1: Percentatge de dones aprovades a la prova física a les convocatòries de la PG-ME (període 2006-2019)	5

Annex 1: Dades demogràfiques dels enquestats/ades

+93% participants són nascuts a Espanya
En el cas dels progenitors, un 15% dels casos, tenen un progenitor dels dos -com a mínim- nascut a altres indrets.

Annex 2: Qüestionari

El qüestionari emprat en l'enquesta és el següent:

*P0: Ha participat en la primera prova de la convocatòria 46/21, d'accés al cos com a mosso/a (Escala bàsica) d'enguany?

Si No

*P1: Ha participat en altres convocatòries del Cos de Mossos d'Esquadra?

Si No

P1.1 Si la resposta és afirmativa, quantes vegades? *Indiqui amb xifra.*

—

*P2 (matriu): Les persones poden tenir moltes raons per voler ser policies. A continuació trobarà algunes raons que els i les policies en actiu acostumen a expressar.

Quines són importants per a vostè? *Seleccioni el nivell d'importància que té per a vostè cadascun d'aquests motius per ser policia.*

	Gens important	Poc important	Ni molt ni poc important	Important	Molt important
Estabilitat laboral	☐	☐	☐	☐	☐
Oportunitats per avançar laboralment	☐	☐	☐	☐	☐
Oportunitats per ajudar la gent	☐	☐	☐	☐	☐
Emocions i canvis (feina poc rutinària, noves experiències cada dia...)	☐	☐	☐	☐	☐
Lluitar contra la delinqüència	☐	☐	☐	☐	☐
Companyerisme amb la resta de policies	☐	☐	☐	☐	☐
Prestigi de la professió policial	☐	☐	☐	☐	☐
Fer complir les lleis	☐	☐	☐	☐	☐
Tenir autonomia en el moment de treballar / prendre decisions	☐	☐	☐	☐	☐
Condicions salarials	☐	☐	☐	☐	☐

*P3 (matriu): A continuació, trobarà alguns motius o desitjos que poden tenir els candidats/es a ser policies. Indiqui si aquests motius són aplicables a vostè mateix/a. *Aquesta pregunta funciona de la mateixa manera que l'anterior: Seleccioni l'opció que millor expressi el seu grau d'acord respecte a l'àmbit que està indicat a l'esquerra.*

	Gens d'acord	Poc d'acord	Ni molt ni poc d'acord	Força d'acord	Molt d'acord
Vull demostrar que els policies són bona gent	☐	☐	☐	☐	☐
Ser policia, és un somni o aspiració de tota la vida	☐	☐	☐	☐	☐
Vull fer que els altres estiguin orgullosos de mi	☐	☐	☐	☐	☐
Vull utilitzar aquesta feina com un esglaió que em permeti arribar més lluny	☐	☐	☐	☐	☐
Vull tenir una feina que sigui diferent cada dia	☐	☐	☐	☐	☐
Vull ser un model de comportament pels altres	☐	☐	☐	☐	☐
Vull demostrar que la gent com jo seríem bons policies	☐	☐	☐	☐	☐
Vull detenir als qui fan mal als altres	☐	☐	☐	☐	☐
Vull ajudar els altres a viure una vida millor	☐	☐	☐	☐	☐
Vull tenir l'oportunitat de resoldre problemes dels demés	☐	☐	☐	☐	☐
Vull tenir una professió que suposi un repte	☐	☐	☐	☐	☐

*P4 (matriu): Al començar una feina nova, sempre poden aparèixer neguits. Si arribés vostè a ser policia, quines d'aquestes qüestions creu que li preocuparien més? *Seleccioni l'opció que millor expressi el seu grau de preocupació respecte els següents àmbits.*

	No em preocupa gens	Em preocupa poc	No em preocupa ni molt ni poc	Em preocupa força	Em preocupa molt
Naturalesa física del treball	☐	☐	☐	☐	☐
Perillositat del treball	☐	☐	☐	☐	☐
Ser acceptat/ada per la resta dels companys	☐	☐	☐	☐	☐
Ser acceptat/ada per la resta de ciutadans	☐	☐	☐	☐	☐
Ser capaç de demostrar la meua vàlua	☐	☐	☐	☐	☐
Naturalesa estressant del treball	☐	☐	☐	☐	☐
Ser capaç de realitzar el treball de forma efectiva	☐	☐	☐	☐	☐
Impacte del treball policial a nivell familiar / social	☐	☐	☐	☐	☐
Ser diferent dels companys/es que trobi a la feina	☐	☐	☐	☐	☐
Discriminació a l'entorn de treball	☐	☐	☐	☐	☐
Torns i horaris	☐	☐	☐	☐	☐
Treballar amb el públic / ciutadania	☐	☐	☐	☐	☐
Que em prenguin seriosament	☐	☐	☐	☐	☐

*P5 (matriu): Quina part del procés d'oposició d'accés al cos li preocupa més? *Seleccioni l'opció que millor expressi el seu grau de preocupació per cada part del procés.*

	No em preocupa gens	Em preocupa poc	No em preocupa ni molt ni poc	Em preocupa força	Em preocupa molt
1ra prova					
Coneixements	☐	☐	☐	☐	☐
Aptitudinal	☐	☐	☐	☐	☐
2na: físiques					
Press Banca	☐	☐	☐	☐	☐
Circuit d'agilitat	☐	☐	☐	☐	☐
Prova llançadora (test navette)	☐	☐	☐	☐	☐
3ra prova					
Test psicotècnic	☐	☐	☐	☐	☐
Entrevista	☐	☐	☐	☐	☐
4a prova: Català	☐	☐	☐	☐	☐
5a prova: causes d'exclusió mèdiques	☐	☐	☐	☐	☐
Formació a l'ISPC	☐	☐	☐	☐	☐

*P6: En quin moment va decidir que volia ser policia?

- Amb menys de 10 anys
- Entre els 10 i 18 anys
- Entre els 19 i els 24 anys
- Entre els 25 i 30 anys
- Més de 30 anys
- No ho sé

Dades sociodemogràfiques:

*PS1: Siusplau, indiqui el seu gènere:

- Home Dona Altres

*PS2: Indiqui el seu nivell d'estudis màxims assolits:

- Educació secundària superior (batxillerat / BUP i COU / CFGM / FP I)
- Educació post-secundària (amb orientació professional: CFGS / FP II)
- Educació universitària (diplomatura, llicenciatura, grau)
- Educació post-universitària (postgrau, màster, doctorat).

*PS3: Indiqui el seu any de naixement: [X X X X]

— — — —

*PS4: Algun dels seus familiars és o ha estat policia?

- Si No

PS4.1: En cas afirmatiu, indiqui quin/s: *[seleccioni tantes com sigui necessari]*

- Pare/Mare
- Germans
- Parella
- Oncle/Tia
- Altres familiars

*PS5: Indiqui, siusplau, el seu país de naixement:

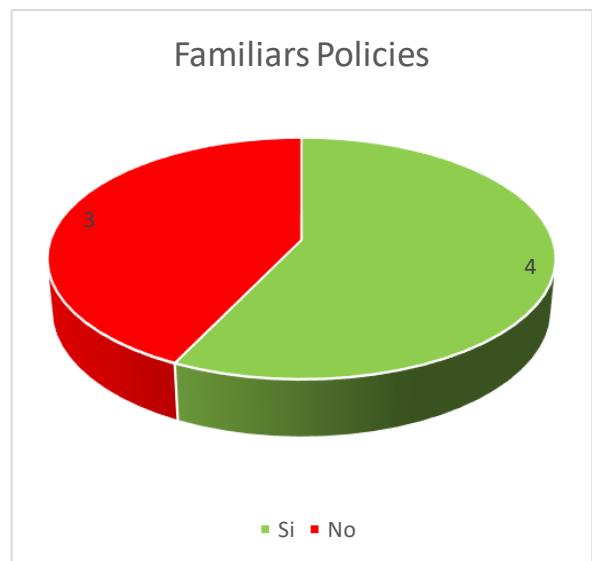
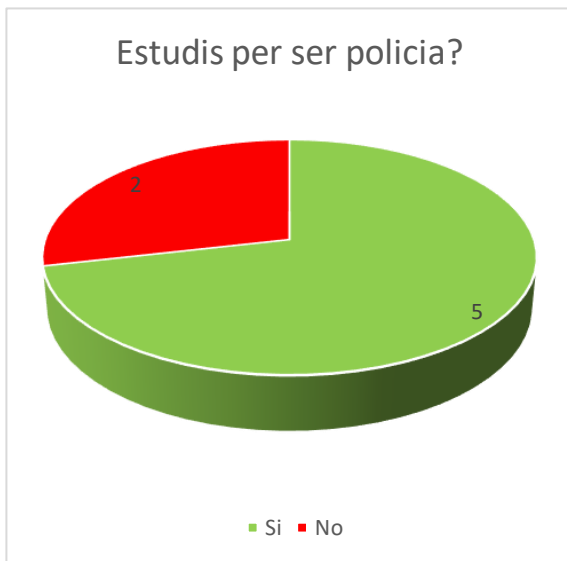
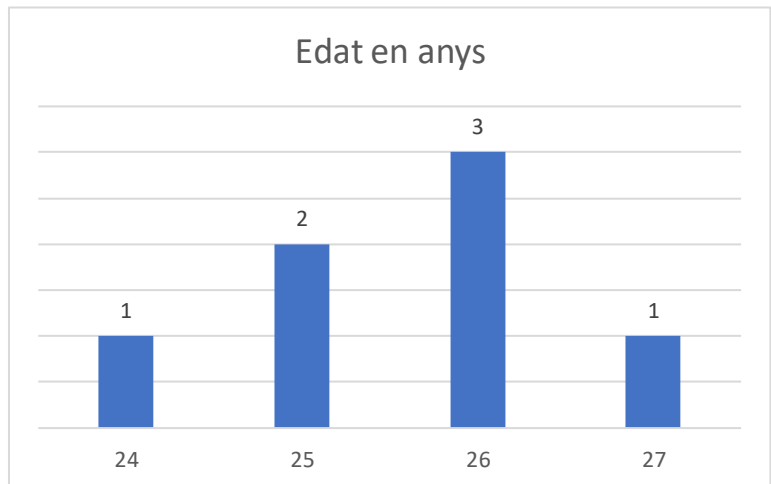
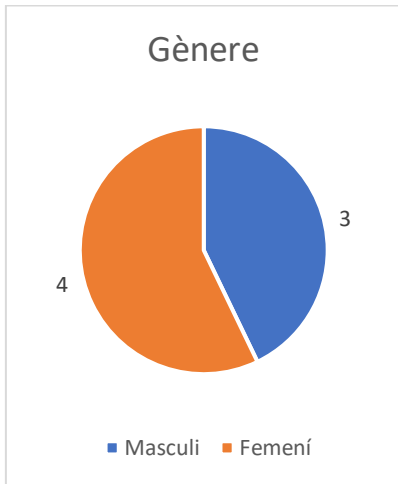
(desplegable països)

PS6: Indiqui, el país de naixement del seu pare:

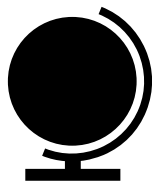
(desplegable països)

PS7: indiqui, el país de naixement de la seva mare:
(desplegable països)

Annex 3: Dades demogràfiques dels entrevistats/ades

Tots els entrevistats tenen estudis universitaris (de grau).

Tots els entrevistats tenen el lloc de naixement a Espanya, i els seus progenitors també.

Annex 4: Transcripció d'entrevistes

Ordre d'aparició:

Dona 01 (p. 65)

Dona 02 (p. 69)

Dona 03 (p. 71)

Dona 04 (p. 75)

Home 01 (p. 78)

Home 02 (p. 81)

Home 03 (p. 84)

Transcripció D01

Inici: [10:20 – 03/05/2021] Entrevista realitzada en un entorn tranquil, a l'espai públic.

I: T'has presentat a la convocatòria d'accés al cos de la PG-ME d'aquest any?

D01: Si

I: I t'has presentat a altres convocatòries de mossos o altres cossos policials?

D01: Les últimes de mossos, les ultimes 3 que han fet, m'he presentat. I a una de la guàrdia urbana de Barcelona.

I: I fins a on has arribat?

D01: Vaig arribar a l'entrevista.

I: Podria indicar-me el perquè vol vostè ser policia?

D01: Doncs bueno... Penso que és un treball, que... cada dia et sorprèn. De sobte estàs en una situació tranquil·la i de sobte no. Has d'estar sempre pendent de tot el teu entorn i això m'agrada. No vull una feina d'oficina perquè m'avorriria. També et dona una estabilitat econòmica pel tipus de feina que és, de funcionariat. El treball en equip és molt important, també, saber conviure ja que no deixes de passar una gran part del dia amb els companys. I això i altres coses fan que sigui molt polivalent. Perquè has d'estar atenent un servei mes assistencial, un incendi... o bé perseguint un delinqüent...

I: O sigui, el fet de que sigui un entorn canviant i cada dia canvií, a vostè li agrada? Es positiu per a vostè?

D01: Si. De fet crec que es una de les coses que més m'agraden i em criden l'atenció.

I: I te altres motius que potser no li criden l'atenció però que també son importants al prendre aquesta decisió de voler ser policia?

D01: Si, a veure, el fet d'ajudar a la gent. Un cop ho realitzes.. em... Tens com un sentiment bo, de plenitud. I bé, et sents bé.

I: I per a tu que és més important, l'entorn canviant o ajudar a la gent?

D01: Jo crec que tot es pot compaginar. Si que es cert que estant en un treball que no saps el que pot passar en 5 minuts, es molt atractiu; però a més a més si li afegim el fet d'ajudar a la gent, ho millora al 100 per 100. Així que no podria dir que va abans.

I: I quan va decidir que volia ser policia?

D01: Jo ho vaig decidir potser farà uns quatre anys o així. Abans de fer el meu grau... les típiques jornades de portes obertes aquestes que fan [la policia] vaig anar, i bueno, vaig veure que m'agradava, però com no tenia ni l'edat ni els requisits o vaig deixar... en "standby". No? I un cop vaig poder... No, vaig decidir que volia fer, com volia encaminar el meu futur, vaig veure que era una bona oportunitat i vaig decidir que volia ser policia. Vaig fer el batxillerat després un CFGS i després el grau universitari. Sempre mirant cap a una visió que em servís per ser policia.

I: Es a dir, has encarat els teus estudis per ser policia?

D01: Correcte.

I: I en cap moment t'has plantejat la idea de fer quelcom diferent?

D01: De fet jo, al principi no ho tenia gaire clar i vaig fer un pla B. Perquè no es tracta de fer el que jo vulgui, això no funciona així... Es tracta de aprovar, de si puc entrar o no... I bueno, el cicle superior de finances em permetria treballar de altres coses, però encara no l'he utilitzat mai. Vaig considerar que aquesta alternativa era una idea bona.

I: I ara que ho dius, et preocupa gaire el fet de no aprovar? Quin es el teu grau d'optimisme?

D01: Ara mateix és bo. No em preocupa. Perquè penso que ara és el meu moment. Vull dir, m'ho he preparat bé. El temari el porto estudiat. M'ho he preparat bé, les físiques també. Treballo en un àmbit semblant... Ara puc aprovar sense problemes. I si no entro aquest any, a la següent.

I: Pues mira, pensem que entres a la policia, creus que el CFBP seria difícil, et preocupa?

D01: Imagino que serà posar-me en situació. Em preocupa l'assignatura aquesta de... El boulevard, la 7.8. crec que és... Es la que has de canviar, on has de ser policia i on tothom suspèn. Has de posar-te en el paper de policia lo mes pròximament que pugis, portar lo mes real possible dins de les meves capacitats. Penso que serà el moment clau on diré.. si o no, m'ho crec o no.. i ja veurem... Em preocupa perquè encara no m'he vist uniformada, però crec que ho faré bé.

I: I suposem que ho aproves i passes a ser Mossa d'Esquadra en pràctiques. Per exemple, que és un moment que actues com a policia al carrer. Que et preocuparia, si es que hi ha alguna cosa que et preocuparia?

D01: A veure... no ho se. El que tinc al pensament es ara es si ho podré fer bé, en tot cas penso que no si ho faré tant be com exigeixen que facis. Però sortint de l'escola jo se que no... no seré la millor ni molt menys i entenc que els meus companys veterans ho entendran i ens ajudaran en tot el que pugin.

I: Es a dir, et preocupa una mica no arribar a aquest nivell que s'espera de tu i per això necessaries ajuda?

D01: Jo penso que el nivell que s'esperarà de mi, hi arribaré. I de fet, coneixent-me, se que soc molt exigent amb mi mateixa. I voldré arribar potser a més, això no em tira enrere però ho haure de saber gestionar.

I: I no et preocupen els canvis geogràfics... que t'enviïn lluny?

D01: Gens. Si estic aquí ja se el que hi ha. Ja se el que pot passar. Son riscos que accepto. I se que si hem destinen lluny, com l'Urgell, no seria per sempre. Mossos amb el tamany que te, tard o d'hora et poden canviar de "puesto".

I: I et preocupa quina feina/tasca faràs?

D01: Se que per exemple, a USC hi ha molts tipus de feina. I ara mateix, com que no he provat res, doncs la veritat es que no. Puc fer-ho tot.

I: Pots fer totes les feines que el cos de mossos et pot oferir?

D01: [dubta...] Si. Home, "aviam"... Especialitats i demès... No. Però entenc que... Si.

I: Quines especialitats no podries realitzar?

D01: Un GEI? Jo no mi veig [riu]. A la BRIMO, tampoc. Bàsicament on necessités una condició física que no tinc, un entrenament físic i mental que no tinc.

I: Però creus que les condicions físiques exigides son molt diferents? Es a dir, creus que les condicions físiques que la USC exigeix, les pots realitzar bé?

D01: Si, amb això cap problema.

I: I no creus que estàs en desavantatge, pel fet de ser dona?

D01: [dubta] Bueno no. Aviam, no ho sé. Depèn. Si haig d'arrossegar jo sola a un home de 120kg... Dubto que ho pugui fer, però també dubto que un home com jo ho pugui fer. No es tant, pel fet de ser dona o home, sinó de les capacitats de cada persona. Les meves capacitats no em permeten fer-ho tot, no perquè sigui dona, sinó perquè soc com soc; crec. A l'hora de fer altres coses, no crec que hi haguí problemes... Però de cara a la ciutadania, això pot provocar problemes. Imagino.

I: Quins problemes?

D01: Doncs depèn de qui estigui a l'actuació. Potser que per cultura o altres la dona no estigui tan present com a la nostra i potser no sigui tant eficient com en altres casos. Ho assumeixo. Has de saber gestionar-ho. Les dones ens trobem amb aquestes coses, molt abans de ser policies... Ara crec que el gènere no es tant rellevant. Depèn de com ho gestioni la persona. Evidentment... aniré al "topicazo"... En una violència de gènere, potser el gènere si que es millor que sigui dona, la víctima es mes fàcil que senti mes confiança que amb un home...

I: Podríem dir que hi ha activitats que les farien millor les policies dones?

D01: Millor no. Això depèn de la formació de cadascú. Per exemple l'escorcoll a dones... clar...

I: Si però, disculpi, obviant les formalitats legals, creus que hi ha altres activitats policials que les fan millor les dones?

D01: No ho crec. No es basa tant en el gènere. Es saber-ho fer. Depèn del que t'especialitzis. Un home format en Violència de gènere ho farà millor que jo segurament. L'únic que clar, en la primera recepció ha de ponderar-se tot. Però no.

I: Si entressis al cos policial, hi ha alguna altra cosa que et provoqui neguit? Allò que si poguessis canviar, ho canviaries?

D01: M'ho penso... Ara mateix no podria dir-te res. Clar perquè ara m'ho imagino, no em baso en res objectiu. Simples intuïcions que jo mateixa dubto. Així que no m'atreveixo a dir res.

I: Tornant al procés d'oposició... Quina es la prova més fàcil?

D01: La prova de català. [riu] Les físiques. I d'aquesta el press de banca. No per l'exercici en si... Si no perquè es molt clar el que s'ha de fer et donen els barems des de el minut 1 de la convocatòria. Esta clar. Si no arribes al 10 es perquè o no t'ho has preparat bé o has començat molt tard...

I: I això es el mateix tant per homes com per dones? No creus que les dones tenen una clara desavantatge en aquesta prova?

D01: No penso que sigui més difícil uns que els altres. Com t'he comentat, tot depèn de la preparació. No es un pes que sigui impossible d'aixecar. Un home que no s'ho prepari i que no faci esport mai, tampoc ho aprovarà i ho he vist. Un home que no ho practiqui ja li poden posar els 15kg que tampoc ho farà bé. Considero que es la disciplina el que marca la diferència.

I: I quina de les altres proves, es la que més et preocupa?

D01: [bufa] L'entrevista. A qui no? Bueno... he arribat a ella i no l'he passat. No se si dir que no es objectiva... Si mes no, no saps el perquè no la passes. I es com... molt frustrant. Puc entendre els hipotètics motius, però mai saps quin son i per tant...

I: Creus que si et proporcionessin una llista de motius, seria més fàcil?

D01: Evidentment, jo ho agrairia. Perquè podries preparar-te millor. No parlariem de potser, sinó de certes. Ja que jo potser el que jo m'imagino no es cert.

I: Vols comentar o matisar alguna cosa, tens uns minuts per expressar-te o dir el que necessitis:

Com he anat comentant a llarg de l'entrevista, la única variable clau es la preparació i la disciplina. Hi ha molta gent que suspèn perquè no s'ho pren en serio. Qui s'ho prepara, guanya. Perquè avui en dia calen dones i homes preparats que vulguin realment ser policia.

[Fi de l'entrevista]

Final: [10:40am - 3/05/2021]

Transcripció D02

Inici: [13:35 – 04/05/2021] Entrevista realitzada en un entorn tranquil, en un espai de la universitat.

I: Perquè vols ser policia?

D02: Bueno eh... Jo crec que la feina de policia hauria de ser més vocacional i jo vull ser policia perquè es una forma de ajudar a la gent; pot semblar tòpic però es així. Bueno no se, sempre m'ha agradat el fet d'investigar i tot això però bueno ho trobo molt interesant en aquest sentit.

I: Per exemple, entenc que investigar no es una tasca rutinària, es excitant, això li fa que li agradi més?

D02: Si això és. Tinc una feina força interesant però que si que es rutinària per tant si que considero que vagui per aquí. Sincerament consideraria que estic estancada en una feina monòtona.

I: Però recordi que la feina de policia podria ser també molt rutinària, hi ha tasques que poden ser avorrides...

D02: Suposo que hi ha de tot. Sempre hi ha serveis més avorrits. En el fons, jo he vigilat estàticament i no es una feina que em desagrada del tot. A tot t'hi acostumes. Hauré de fer de tot fins que arribi on jo vulgui.

I: Se't ocorreix algun altre motiu per el qual trobes atractiva la professió de policia?

D02: Bueno, clar també... Es una feina amb bones condicions que et permet viure dignament. Ningú no es fa milionari però saps que viuràs molt millor que la resta, de forma segura. Això es important per a mi, perquè busco una estabilitat que altres feines no et proporcionen. Afortunadament la feina també m'agrada així que perfecte tot.

I: I passant al procés de oposició en el qual estàs ara mateix, hi ha alguna cosa que et preocupi?

D02: A veure, no li he dedicat tot el temps que ami m'agradaria per motius laborals i dels estudis. Si que clar, l'altre any vaig aprovar i va anar bé, però els psicotècnics sempre em preocupen perquè no es el meu punt feble. Del temari crec que ho puc fer bé.

I: I de les proves físiques?

D02: Pues hem preocupen totes. Ja que a veure, estic començant a entrenar-les i crec que vaig una mica tard. La que porto millor es el circuit. La course navette a vegades la suspenc però crec que el dia de la prova podré aprovar-la i la que porto pitjor... segurament es la del press o sigui a veure, puc arribar a fer puntuació però estic una mica lluny encara del 5, però suposo que amb constància podré arribar-hi. Emm... No estic tant malament però crec que em falta preparació si ho comparo amb altres persones que conec del meu entorn que també volen ser policies i es presenten.

I: I la entrevista?

D02: A veure si. Bueno, vull dir que em preocupa però no com a tal, o sigui que a tots ens causa preocupació perquè vull dir... que no saps com anirà perquè es molt difícil de preparar, però penso que si vas amb sinceritat i realment vols ser policia, ells ho veuen i et poden aprovar. Però no se, això per el que jo m'imagino perquè no l'he fet mai... Potser sona una mica de "sobrada" però no em preocupa, el meu perfil acadèmic crec que es força segur per l'èxit. I si la suspenc ja la prepararé més, suspendre forma part de la oposició, a la primera nomes ho aprova poca gent...

I: I la comprovació de tatuatges/causes d'exclusió mèdica?

D02: Doncs ara mateix m'estic traient un tatuatge que es molt important per a mi i que no te a veure res amb alguna cosa negativa però que es podria mal interpretar i m'ho estic traient i fa molt mal el procés i es força car, imagina't si vull ser poli! No tothom passaria per això...

I: I respecte el Curs Formació Basic Policial, sap alguna cosa, li preocupa?

D02: Doncs el conec perquè tinc coneguts que l'estan fent o l'han fet abans i bé, si que em preocupa però no vull donar-li moltes voltes perquè encara queda molt, se que em posaré nerviosa però no crec que sigui res impossible, tampoc hi ha tants suspesos i suposo que es ser constant...

I: I suposem que aproves i arribes a ser policia al carrer, que et preocupa un cop estiguis allà?

D02: D02: Em preocupa el fet de no fer-ho correctament tal i com se suposa que ho hauria de fer. No se... No arribar a allò que s'espera de mi. No sé, potser arribo on vull arribar, a un lloc d'investigació i no m'agrada no sé...

I: I pel fet de ser dona? Creus que això pot impactar en el procés d'oposició?

D02: Si que es veritat que jo abans pensava que no sé, que això podria afectar negativament, en el tema de la igualtat el fet d'aconseguir o reservar algunes places per agents dones o voler mes dones es una limitació o una discriminació, però l'altre dia, amb la classe que vam fer, amb les explicacions i tot això, la meva manera de veure ha canviat, a positiu perquè considero que això... que la imatge que tinc respecte a aquesta problemàtica es molt diferent i ara la meva percepció ha canviat...

I: Quina era la teva percepció abans?

D02: No sabia que era un fet que d'igualtat. Sempre havia estat una persona feminista que apostava per la igualtat però no acabava de entendre el perquè d'aquest fet d'aplicar mesures desiguals... Ho vaig entendre i ara el meu pensament funciona d'una altra manera...

I: I respecte al fet de que hi hagi dones policia? Creus que ambdós gèneres tenen el mateix desenvolupament?

D02: Si. Jo penso que tothom pot fer-ho tot. Depèn de la preparació de cadascú i la preparació no depèn del gènere. Evidentment hi ha casos molt concrets, però no podem generalitzar per una unitat que té 30 agents d'un cos que té 20.000 [és refereix al GEI].

I: Vol deixar clara alguna cosa, fer algun aclariment, dir alguna reflexió....

D02: Doncs no, crec que ja t'he donat força material! [riu]

[Fi de l'entrevista]

Final: [15:50 - 4/05/2021]

Transcripció D03

Inici: [10:00 – 07/05/2021] Entrevista realitzada en un entorn tranquil, en el domicili de l'enquestada.

I: T'has presentat a la convocatòria d'accés al cos de la PG-ME d'aquest any?

D03: Si.

I: I t'has presentat a altres convocatòries de mossos o altres cossos policials?

D03: No. Aquesta és la primera vegada.

I: Podria indicar-me el perquè vol vostè ser policia?

D03: Perquè m'agradaria viure en una societat on estigues controlat, no controlat, sinó simplement que les persones actuem com cal. Que hagi seguretat i per poder ajudar els demés.

I: I tu vols aconseguir aquesta fita? Fer que la societat sigui més segura?

D03: Exacte

I: I quan dius que tots visquem en una societat amb més seguretat, vols dir -per exemple- que es compleixin les lleis i les normatives?

D03: Exacte. Que es compleixin les normes marcades per poder viure correctament en societat.

I: O sigui consideres que la primera tasca de la policia es fer complir les lleis?

D03: Si. I protegir a la societat. Juntament.

I: Hi ha altres motius per els quals vols ser policia?

D03: Home, òbviament no anem a ser estúpids. Tenir una feina fixa o una plaça fixa de per vida també suma punts. És important.

I: El que has estudiat fins el dia de avui, ho has fet per ser policia?

D03: No. Ho he fet perquè m'agrada.

I: I si trobessis feina d'allò que haguessis estudiat continuaries participant en el procés d'oposició?

D03: Si.

I: Quan vas decidir que volies ser policia?

D03: Ho vaig decidir farà... dos anys, no ho recordo molt bé. Perquè tinc dos amics que estan al cos i hem van comentar que.. com era la seva feina, el que fan dia a dia, i la veritat es que em va agradar, em va cridar molt l'atenció i em vaig preguntar, perquè no et presentes? Ells creien que jo tenia les aptituds vàlides per formar part del cos.

I: I tu creus que tens les aptituds vàlides?

D03: Jo crec que si.

I: I perquè ho creus?

D03: [Dubta]. És una molt bona pregunta. És difícil de respondre. Sincerament... perquè, des de... Soc una persona constant, intento ser una persona el més disciplinada possible. M'agrada que les coses es facin com han de fer-se. No m'agraden les coses que no... a veure, hi ha coses

en aquesta vida que ens irriuen, i sobretot en el tema de les actuacions de com es comporta la gent... Es molt difícil respondre aquesta pregunta, perdó.

I: No no, està responent molt bé, respongui el que respongui es correcte i té molt interès. Anem a posar-ho més fàcil, si en una situació has de escollir el protocol de mossos vs. seguir una opció "alternativa" que no està recollida al protocol, perquè creus que es més lògica, que faries?

D03: En un primer moment... Jo faria i intentaria realitzar el protocol de mossos. A no ser que aquella situació fos tant complexa que no fos possible i que si no s'actua de una altra manera no hi hauria una solució. Però crec que en un 99.9% dels casos ha de complir-se la normativa i directrius del cos.

I: Ara passem a la següent part de l'entrevista, hi ha alguna cosa que et preocupi del procés d'oposició, de les proves d'accés?

D03: Em preocupa molt la prova del *press* de banca. Trobo que es una de les proves més complexes. És el que més em preocupa realment. No hi arribo. No han entès que les diferències que tenim homes i dones no només depenen d'uns quilos. Per lo altre jo crec que ho faré bé, córrer per a mi no es cap problema i el circuit l'he practicat molt. Però amb el *press* no puc, em fa molt mal als dies següents. Jo, per exemple, amb les pròtesis de pit, tinc problemes per fer aquest exercici. A veure... no se si es per les pròtesis o no, però noto com un moviment que m'apreta i després els dies següents em fa molt mal...

I: I les altres proves? Anem per ordre, la de coneixements i psicotècnics?

D03: No. Jo crec que si que les he aprovat. Era fàcil. Però si que es cert que abans de fer-les em preocupava una mica. Per la situació en que jo em trobava en aquell moment, realment em va donar igual. Que sigui el que déu vulgui. Perquè en la situació en la que estava no em va permetre poder dedicar-me mes estona del que m'hagués agradat [es refereix a iniciar una feina nova tres setmanes abans de l'examen]. Però jo crec que per lo que li he dedicat, estarà aprovat.

I: I les altres físiques? La Course Navette i el circuit d'agilitat?

D03: La course navette no em preocupa i el circuit d'agilitat l'he practicat i sempre hem surt aprovat. Aleshores es intentar el dia de la prova fer-ho millor.

I: I l'entrevista?

D03: L'entrevista és una cosa que sempre preocupa. Normalment es on tomben a la majoria de persones. Crec que s'ha d'anar amb la seguretat de dir com ets i ser sincer, no post anar amb un guió. No has d'anar intentar agradar... Si suspens doncs has d'intentar millor allò on creus que no ho has fet bé. Veure en quins punts pots millorar, que dels errors també s'apren.

I: Pensi que no et donen un motiu, es apte o no apte. Hauries de suposar el motiu del suspens, creus que seria fàcil per tu aquesta manca de certesa?

D03: No ho sabia. No. No seria fàcil. Es complicat. Però bé, es intentar fer memòria i veure on t'equivoques. Es complicat que et suspenguin sense saber.

I: I les causes d'exclusió mèdica o comprovació de tatuatges?

D03: Si, una mica per un dels meus tatuatges. Vaig passar les imatges a uns amics policies i em van dir que no hi havia cap problema. Porto tres llunes entrecruades i semblen a la llunyania un símbol radioactiu però simbolitzen la feminitat. Em van dir que no hi havia problema.

I: Posem que ho aproves tot, i arriba el moment on arriba al Curs Bàsic de Formació Policial. Que coneix del CFBP?

D03: Res.

I: No ha escoltat mai rumors, anècdotes...?

D03: Se que és dur. Perquè m'han comentat que has d'estudiar molt, se que físicament es molt dur. Es on realment veus si t'agrada del tot i si vals realment.

I: A vostè li preocupa el fet de no poder valer, no ser una bona policia?

D03: No ser capaç d'aconseguir tot el que demanen de mi si. Però també em passa a la meva vida personal. No estar a l'alçada. També em preocupa suspendre, bàsicament.

I: Posem que ho aprova i passa a ser policia, que li preocupa?

D03: La meva preocupació general és no fer-ho bé. Intentar que tot allò que après ho pugui aplicar com cal al lloc de treball.

I: Pensi que tothom en pràctiques comet errors, que faria per solucionar-los?

D03: Preguntant els meus companys com han de fer-se les coses. Així la pròxima vegada ho faré bé. Veure com ho fan els altres també es una bona idea. Actuar semblant a com ho fan ells.

I: I respecte aquesta relació amb els companys? Li preocupa alguna cosa?

D03: No perquè espero tenir bona relació, no espero en cap moment tenir mala relació. Dono per fet que hi haurà bona relació. Òbviament no amb tothom ets pots portar bé. Però en un ambient de treball que mínim ser cordial, perquè et pasaras moltes hores amb ells.

I: I amb el públic i la ciutadania també tindrà molta relació, es l'altra part. Que n'opina?

D03: La policia està molt mal vista. Sobretot amb el que ha succeït. Tinc amics a qui no els hi he explicat que vull ser policia perquè se com són. Aleshores bueno... intentar ser amable per molt que no s'ho mereixin...

I: O sigui vostè ja preveu que hi haurà gent hostil?

D03: Sí, i em preocupa molt. Realment es una cosa que m'espanta. Perquè hi ha dies que per moltes coses no tens tanta paciència. M'espanta no reaccionar bé perquè clar, davant d'una agressió física no sabia si podria defensar-me bé. No em preocupa neguit com a tal... però es un factor a tenir en compte. Entra dintre i pot passar.

I: I el fet de ser dona i policia? Creus que aquesta preocupació està relacionada amb el fet de ser dona?

D03: No crec que sigui rellevant. No et posa ni en millor posició ni en pitjor posició davant d'una agressió. De fet penso que potser tenim les capacitats per no arribar a ser tant violentes i es un dels motius per el qual penso que s'han adonat que calen més dones al cos i per això aquestes ultimes campanyes, i segurament es cert. Si que estava escrit que si havia la mateixa dona un home i un dona entra la dona.

I: I com ho veu aquesta diferència?

D03: Ho trobo injust. Crec que ha d'entrar la persona més preparada, sense tenir en compte si es un home o una dona. O sigui la més vàlida. Si tenen la mateixa nota ja mirarem que es fa, però perquè ha d'entrar un noia abans que un noi? Som iguals no?

I: I també ha dit abans que al cos de mossos li calen dones, perquè?

D03: Perquè hi ha un tipus de... vivim en un moment on per desgràcia hi ha més casos de violència de gènere... I es diferent que un home tracti a la víctima que una dona per una reacció

d'empatia, no hi confiaràs tant en una persona del gènere masculí. Es aquest el motiu, però ha d'entrar la persona més adequada.

I: I a part d'això, hi ha altres activitats policials on les dones ho farien millor?

D03: Potser sí. Maltractaments, a vegades amb la ciutadania... Nens, la imatge dels homes es mes "ruda" no sempre, però som mes dolces...

I: I per tant, hi ha d'altres on els homes les fan millor?

D03: Sí, les que necessiten més força. No es el mateix que jo em fiqui en una discussió que ho faci un company home, jo no tinc la mateixa força, fisiologia...

I: I li preocupa no poder arribar a on li demanin per aquesta qüestió fisiològica que comenta?

D03: No perquè sempre es millorable. Has d'entrenar. Has d'intentar estar en un condició física que et permeti que si has d'involucrar-te en una situació així puguis defensar-te.

I: Vol dir alguna cosa més, aclariments, deixar clar alguna resposta? Te el temps que vulgui...

D03: Realment m'apunto per provar i saber com son les proves. Se que la primera convocatòria es quasi impossible. A part d'això... res més.

[Fi de l'entrevista]

Final: [10:30 - 7/05/2021]

Transcripció D04

Inici: [15:40 – 14/05/2021] Entrevista realitzada en un entorn tranquil, en un espai de la universitat. L'entrevistada prefereix realitzar-la en Castellà.

I: ¿Por qué quieres ser policía?

D04: A ver, es obvio que la estabilidad laboral que te da es importante, pero aparte de eso, ahora más que nada, sobre todo ahora, me lo he tomado como un reto personal, como todo el estudio, el estudio... el sacrificio físico. Es un reto, de toda la vida...

I: ¿Y cuánto tiempo le has dedicado a la formación?

D04: A ver menos de lo que me gustaría realmente. Además de esto tengo otro trabajo, quizá le tendría que haberle dedicado más... pues podría dedicarle a lo mejor 3 horas a la semana estudiando temario... Otro día echaba dos, depende de cómo me dé.

I: Y los estudios reglados, ¿los has encarado para ser policía?

D04: Si, totalmente. Si. O sea, yo de pequeña ya vi que me gustaba, y me acabó de calentar los hombres de paco [riu] Pero ahora hablando en serio, las cosas de policía de pequeña me encantaban, películas, series... Y a raíz de eso decidí que quería ser policía. No recuerdo cuando fue, pero decidí que tomaría ese camino y todo lo que he estudiado ha sido con ese fin.

I: ¿Y por qué crees que te gusta desde siempre el trabajo policial?

D04: Me gusta que sea poco rutinario, la estabilidad laboral que te da... No sé, en mi familia sí que lo he visto, la adrenalina, la disciplina... Mi intención era estudiar derecho, pero como hice la selectividad en setiembre pues obviamente no había plazas y entré en GAP que era como un puente y así vi que me podría servir bastante. Realmente es lo típico, te sacas un título que da igual el que tengas que todos puntúan lo mismo para una oposición [ininteligible] que da igual que sea una cosa o otra... Luego quise hacer el doble grado con derecho y ya el máster...

I: ¿Crees que hay alguna cosa que te motive además que no me hayas comentado hasta ahora?

D04: Hombre yo creo que es un trabajo bastante vocacional. Entonces todo lo que conlleva el sacrificio riesgos emm... todo lo confidencial que llega a ser una tarea como la de policía yo creo que todas esas cosas son un "mix", a mí me gusta como vulgarmente... el "morbillo" de la situación...

I: ¿Y cómo has dicho lo de la adrenalina, como llevarías si te tocase estar en una oficina por ejemplo?

D04: Lo llevaría mal, la verdad. A ver, se que tendré que pasar por eso, pero yo por ejemplo cuando hice las prácticas de GAP me tocó en el departamento jurídico del Ayuntamiento de Esplugas y no me gustó; y todo el mundo me decía: es lo más fácil, es relajado, es estable laboralmente... Y ahí me di cuenta de que no solo me interesa la estabilidad de un trabajo sino también que sea emocionante, y la oficina eso... no te lo da. Ser funcionaria como tal no es para mí. Aunque luego me tenga que comer horas en la puerta, vigilando quien entra, es mejor que estar 8 horas delante de un ordenador.

I: Ahora vamos a más lo "malo", en referencia al proceso de oposición, ¿que és lo que te preocupa más?

D04: La entrevista creo. Porque como puedes ver ahora, hay que ser específico y yo me enrolló mucho. Hablo más de la cuenta. Y a lo mejor por ahí me pueden pillar y en la entrevista puedo "pinchar". El año pasado, no llegué a la entrevista y la verdad es que no sé qué esperarme.

Ahora después de hacer alguna que otra oposición más, estoy más metida en el mundillo y no me preocupa tanto el test psicotécnico de personalidad y de momento no lo llevo tan mal.

I: ¿Y el nivel C de Catalán?

D04: Pues afortunadamente para mí, lo tengo convalidado y no tendré que hacer la prueba. Con eso te lo digo todo. Porque a ver, que lo hablo bien y tal, pero me expreso mejor en castellano que en catalán, pero bueno... Para la entrevista no hay problema, pero un examen de gramática ya es harina de otro costal.

I: ¿Y suponiendo que llegas al CFBP, te preocupa este periodo de formación?

D04: No, me motiva un montón. Es lo que más me interesa ahora mismo. Me da cierta pereza el proceso de oposición porque veo que es muy lento... muchos nervios, sacrificio y la academia es lo que más me apetece, dejar el trabajo y empezar a formarme para ser policía de forma exclusiva, estar en el ISPC y tocarlo todo, lo que te decía antes, me da ganas ya de la previa a lo que me voy a dedicar.

I: ¿Tienes una cierta confianza en que no vas a suspender, no?

D04: ¡No claro que no! Me veo muy capaz de aprobar. Yo espero no liarla y estar con los veinte mil sentidos puestos en la "escuela" y saber lo que tengo que hacer y hacerlo bien. Saber que tengo que hacer y que no. Me preocupa y llegar allí y decir, ostia que no valgo, pero confío en ser apta.

I: Y suponiendo que apruebes y que llegues a ser uniformada por la calle, ¿qué te preocupa?

D04: Que estén en juego mis valores.

I: No entiendo la respuesta, ¿me la puedes explicar?

D04: Que yo, por ejemplo, me considero muy feminista y claro, puede haber situaciones en que tengo que dejar de lado quizá esta forma de pensar o por ejemplo soy muy animalista, soy vegana y claro no quiero tener que afrontar una situación desagradable que deba de ir en contra de mis ideales o formas de ver la vida. Una vez que te pones el uniforme -no lo sé, pero me lo imagino- te transformas, te vuelves más fría, dejas de ser en parte tú, debes tener una imagen profesional. Me preocupa ver sangre o imágenes desagradables... Me han contado cosas que no se si estaré preparada para sobrellevar.

I: ¿Y hay alguna cosa que digas, no me preocupa tanto, pero a veces me da que pensar?

D04: La verdad es que también me preocupa el según que "compi" me toque. ¡Se que es rotativo, pero uf! No encajar con el compañero o que sea desagradable. En la patrulla es muy importante llevarte bien con tu compañero, porque te pasas muchas horas con el y te puede salvar la vida o debería. Y que haya "*feeling*" por lo menos. Sea ella o él; que nos llevemos bien, sea chico o chica quiero decir...

I: Y ahora que lo comentas, el hecho de ser tu chica, ¿puede modificar tu experiencia como futura policía? ¿Te preocupa?

D04: No. O sea, realmente... no sé cómo decirlo... Me gusta más, me motiva más. Lo veo como positivo porque me crezco más. En los entrenos soy la chica que va más, casi siempre estoy rodeada de chicos. Entonces... intento hacerlo lo mejor que puedo, pero claro, a veces te sientes como la rara, pero intento sobrellevarlo.

I: ¿Y crees que hay alguna actividad policial que hagan mejor las chicas, por los motivos que sea?

D04: Si. Violencia machista, por ejemplo. Una mujer siempre lo hará mejor, agresiones sexuales, el punto de vista de una mujer es mucho más cercano, y sinceramente si estuviese en esta situación preferiría que me atendiese una mujer. Físicamente creo que podemos estar muy a la par, con alguna diferencia pero que depende de la persona en concreto. Depende de cada uno, obviamente, pero en lo demás, haber siempre... si eres hombre puede que tus prioridades como policía sean otras, que te apetezcan otras cosas... Siempre es mejor compartir según que pensamientos con tu propio género porque te puede entender mejor. Pero no, en general creo que podemos hacer las mismas cosas.

I: Quiere decir alguna cosa más, matizar alguna respuesta, algún comentario, tiene el tiempo que necesite...

D04: Emm.... Bueno el hecho de la discriminación positiva en los procesos selectivos de mujeres, claro a mí me favorece pero que claro, al mejor es un punto que vale la pena reflexionar, hay muchos puntos de vista, siendo egoísta me favorece... pero si fuese chico no me haría mucha gracia. En todo caso quiero felicitarte por el trabajo porque el tema es muy interesante y desearte la mejor de las suertes y muchos aciertos.

[Fi de la entrevista]

Final: [16:00 - 14/05/2021]

Transcripció H01

Inici: [18:20 – 06/05/2021] Entrevista realitzada en un entorn tranquil, a l'espai públic.

I: Perquè vol ser vostè policia?

H01: Doncs mira... Jo crec que perquè m'agrada ajudar a la gent, sóc vigilant de seguretat i el que em mou a la meua feina es poder ajudar els qui ho necessiten. Estic en aquesta feina per això, no per el sou ni per res més. Però... clar. Les condicions de un policia son molt millors, i les capacitats i situacions que et proporcionen son mes estimulants que ser vigilants.

I: O sigui, l'entorn canviant li sembla una cosa positiva?

H01: Si, molt. No em veig estant en un altre lloc, he fet moltes feines i totes eren canviant, no feia cada dia el mateix.

I: I te altres motius que potser no li criden l'atenció però que també son importants al prendre aquesta decisió de voler ser policia?

H01: No ho crec... com he dit es ajudar a la gent el principal, no se, es el que mes satisfacció em proporcionaria.

I: I quan va decidir que volia ser policia?

H01: Doncs mira, no ho sé. Potser fa poc, de petit volia ser bomber! Però per amistats vaig fer altres coses i vaig acabar sent Vigilant, que m'agrada però Bueno, te les seves coses difícils. No descarto presentar-me a oposicions de bomber però son molt més difícils, o com a mínim a mi m'ho semblen. Però la vida no saps com acabaràs mai.

I: I has fet el que has estudiat amb l'objectiu de ser policia?

H01: Podem dir que si. O sigui cap estudi et dona una plaça, però amb el grau [Grau en seguretat] i la tip de vigilant suposo que podem dir que si, o Bueno, estic millor encarat que algú que ha fet, nose altres coses...

I: Ara que estàs fent la oposició, et preocupa alguna cosa d'aquest procés?

H01: La veritat es que no. O sigui no em preocupa ara mateix res, el que clar, l'entrevista no se com anirà. Però no vull preocupar-me. Aniré i si la suspenc doncs bé, ja ho tornarem a intentar.

I: I de les físiques? Et semblen fàcils?

H01: Si, bueno, no son impossibles. El que si que em preocupa es el circuit, perquè a vegades tiro la tanca al passar per sota saps? Quan la passes abans del plinton per baix [l'entrevistat te una alçada considerable]. La course l'aprovo i el press puc arribar al deu.

I: I respecte al curs bàsic, havent fet el grau, ho haurà vist una mica més d'aprop que la resta de la gent, que li sembla?

H01: Em sembla molt exagerat tot [riu]. Ja ho saps. O sigui no crec que sigui necessària tanta "mano dura" ni estar sota la pluja a ple hivern. Però bueno, suposo que haver-ho vist em dona tranquil·litat i preocupació al mateix temps. Em preocupa la part aquesta del "boulevard" perquè m'han explicat exercicis i crec que hagués fallat també...

I: I acabar suspent per això?

H01: Home no. Molt malament ho has de fer, crec que ho puc aprovar vaia.

I: I suposem que acabes sent policia, creus que tindràs alguna experiència negativa que et preocupi actualment? Que n'opines?

H01: A veure no ho se. Perquè no vull avançar-me, “partido a partido” [riu]. No se, crec que em fa pensar el fet de que m’envien lluny o no se, que no m’agradi la feina que em toqui fer. M’explico?

I: Perfectament. I respecte els companys, la ciutadania...?

H01: A veure sempre hi ha gent poc amable, m’he trobat de tot, gent que t’insulta, ja saps... Però clar suposo que sent policia la gent et te més respecte, així ho he vist a la feina, que a tu se’t envalen i arriba el mosso i son “corderitos”. I companys pues no se, suposo que hi ha de tot, però la veritat es que treballa bé amb tothom.

I: I respecte a la feina que et toqui fer, creus que ho pots fer tot?

H01: Si. No se, no m’he trobat amb res que no pugui fer. No hi ha tanta diferència entre tasques.

I: I no creus que per exemple estar a una oficina pot ser pitjor?

H01: Gens, la gent que vol estar de peu 8 hores es perquè no ha estat 8 hores de peu mai. Estar a una oficina pues no es molt emocionant, però a vegades s’agraeix però bueno, no soc potser la millor persona per estar de cara al públic a una OAC perquè no tinc gaire paciència.

I: I Ara que ho dius, creus que hi ha tasques per segons qui? O perdó, dit d’una altra forma, les tasques policials es poden fer millor segons el gènere?

H01: Si clar. Es que a veure, una dona, difícilment podrà estar a la brimo per una qüestió fisiològica. De fet, hi ha moltes dones vigilants que fan tot el que poden però si actuen soles davant d’un home mes fort... doncs clar, estan en desavantatge per molt que soni malament... I hi ha feines que només necessiten la força.

I: I respecte les altres feines que no només necessiten la força sinó altres capacitats?

H01: Doncs les han de fer la gent mes preparada. La policia te una feina apta per tothom. Suposo que en aquest cas doncs a les oficines hi ha més dones o gent que tingui una condició física menor. I “oju” que segur que ho fan molt bé fora, però tothom te un lloc. També hi haurà homes que no podran estar a segons quins llocs però suposo que seran menos. O sigui, vull dir, suposo que les dones estan mes preparades per fer tasques mes de comunicació i atendre el ciutadà.

I: I per tant, creus que ha d’haver un mínim de dones a les convocatòries, perquè poden fer segons quines feines millor?

H01: A veure, jo no he dit això, o sigui ho pot fer tothom segons que, però es una qüestió d’estadística. Per això mateix considero que no, que han d’entrar els més preparats, independentment de si es home o dona o altres coses. Tot lo demás es discriminació i som tots iguals no?

I: Per exemple, que aquest any s’ha establert que en cas d’empat pot ser la dona la escollida...

[no em deixa acabar la pregunta] H01: Si, i no em sembla gents bé. Perquè considero que es discriminació. No es pot establir totes les coses. Perquè al final serà per edat, per ser gitano i clar, es tot molt absurd a vegades. Suposo que es per el moment actual.

I: Doncs no tinc més preguntes per fer-li, vol matisar alguna cosa, alguna explicació... te el temps que vulgui...

H01: A veure no vull sonar masclista perquè pot semblar-ho. Crec que tothom si es prepara pot fer-ho tot, potser una dona ho fa millor que jo en moltes coses. El que si que cal es que les oposicions siguin més justes i no hi hagi tantes diferencies entre homes i dones perquè clar, en les físiques hi ha molta diferencia de pesos, alçades... I la vida real, no baixa la tanca o el pes de

l'agressor per si ets dona o home saps? Per tant, penso que aquestes coses han de arreglar-se perquè pot suposar un perill tenir dones policia que no siguin aptes. Tot i que segurament això es molt menor i no crec que estigui generalitzat. I a veure que gràcies per fer-me l'entrevista. M'ha agradat molt...

[Fi de l'entrevista]

Final: [18:41- 6/05/2021]

Transcripció H02

Inici: [9:05 – 07/05/2021] Entrevista realitzada en un entorn tranquil, a l'espai públic.

I: Perquè vol ser policia?

H02: Jo vull ser policia o sigui estic a la "opo" perquè no se, crec que es una bona oportunitat aquest any perquè es fàcil aprovar perquè no hi ha tanta gent i et dona una seguretat que altres feines no et donen... vull dir que es estable i està ben retribuit.

I: I altres motius així més secundaris?

H02: A veure realment, també he fet altres oposicions que no tenen res a veure, també estic ficat ara a la de presons... Després sempre pots demanar-te una excedència i treballar del que vulguis. El fet de que no es una feina monòtona m'agrada...

I: I per exemple, has comentat el fet de demanar-te una excedència, quina feina faria que te la demanessis?

H02: Vull dir que en el meu cas, que no he estudiat res semblant [l'entrevistat ha estudiat enginyeria biomèdica] si trobes un lloc millor, segurament em demanaria l'excedència però actualment en la situació en la que estic no es bona i prefereixo buscar altres alternatives com aquesta que es la de policia, la de agent de policia.

I: Realment podem dir que no es la teva primera opció?

H02: Si, vaig a anar a veure com era, per provar. El temari no es gaire difícil i bueno es anar fent els passos.

I: I ara que parles del procés, et sembla difícil? Et preocupa suspendre?

H02: No, vull dir que ho trobo normal. Hi ha altres processos mes difícils i al sector privat encara més. I com ja t'he dit estic una mica tantejant el terreny perquè vaig una mica sense mirar-me gaire tot... Vols que t'expliqui per examen?

I: Pots explicar el que vulguis. Per exemple, de les físiques?

H02: A veure sóc conscient que hi ha gent molt molt molt més preparada que jo, però vaig fent esport que m'agrada fer les meves rutines i crec que aprovat estaré segur, si que m'espanta més el circuit perquè fins ara no l'he practicat i bé, no se com anirà perquè la pots "pifiar" fins i tot el mes preparat pot tenir un mal dia, i no vull trucar al mal temps però no crec que suposi cap repte...

I: I de l'entrevista?

H02: Encara no estic ni aprop perquè primer has de fer-ho tot, però bé, si que no se, com no se com serà pues em faig la meva paranoia perquè si parles amb gent doncs t'expliquen coses molt rares... però crec que serà com una entrevista de treball, com les altres que hem fet tots i no crec que sigui cap cosa rara

I: I de les causes d'exclusió mèdica / tatuatges?

H02: Doncs mira [riu i s'assenyala les ulleres]. Demà hauré de anar a fer-me les lentilles i si que em preocupa perquè no sé si arribaré a temps però com això serà si estic aprovat de l'entrevista i encara queda molt... Dels tatuatges res perquè no en porto cap.

I: Suposem que ho aproves tot i arribes al CFBP, que es el període de formació dels agents a l'escola de policia, que n'opines?

H02: Em preocupa una mica el sou perquè suposaria per mi una baixada d'ingressos i sobretot perquè clar, no saps ni si aprovaràs i tinc entès que pots suspendre per qualsevol cosa i clar, si deixes una feina i després no tens res que fas? Però ja m'ho muntaré com pugui, que suposo que hi ha gent que ho té pitjor que jo.

I: I també si continuem suposant, posem que ho aproves tot i arribes a ser mosso, que n'opines?

H02: Doncs en veritat em faria molta il·lusió, perquè clar, a veure, a la meua família es posarien molt contents de veure que aconseguixo el que em proposo i si que es cert que no es la meua opció primera però si que ho he tingut sempre al cap.

I: I trobes cap aspecte negatiu?

H02: Si home clar, que no saps on t'enviaran i això m'espanta perquè jo ja tinc una vida aquí muntada, suposo que per algú que tingui 19 anys es més fàcil..

I: I respecte a la feina policial, ho voldries fer tot?

H02: Si a veure, jo se que tots els policies han de fer de tot, i clar, no se, potser el que menys m'agradaria seria patricular al carrer però jo se que hem de passar per aquí i no m'importaria si es un cert temps, però crec que hi ha coses que m'agradarien més.

I: Quines coses?

H02: semblarà tonto però no se em faria il·lusió estar a la canina o a la sala de comandament que es molt semblant a la meua feina que tenim ara i bueno però tampoc m'ho he imaginat gaire així que et fiis gaire del que t'he dit que potser després et dic una altra cosa.

I: I per exemple, creus que tothom pot fer qualsevol tasca policial?

H02: Jo penso que si, a veure, se suposa que tots hem passat per un procés igual no? O sigui el que no valgui directament no es capaç d'aprovar la oposició no? Doncs això... Sempre hi ha coses que t'agraden mes i les fas amb mes ganes però cal dir que si, que crec que tothom ho pot fer tot.

I: I respecte a la inclusió de la dona al mon policial? Creus que poden fer les mateixes tasques?

H02: Absolutament, o sigui aquest tema sempre em fa gràcia perquè clar que tenim diferències biològiques, però crec que tot es ambiental. O sigui social. Hem fa gràcia que diguin que les dones no tenen habilitats espacials quan de petits a qui li regalen jocs de construcció es a nosaltres i a elles cuinetes i nines i després diuen que elles son mes amables. Es per naturalesa o per que la societat i els pares han volgut fer-ho així? I clar que aquesta selecció les fa més aptes per segons quines tasques com tractament a la víctima, però a veure, no es una cosa natural sinó adquirida, crec.

I: I per tant creus que calen més dones a la policia?

H02: Si perquè per molt que hi hagi aquestes diferències... no se... cal que sigui mes igualitari, perquè no podem tenir feines nomes de homes o de dones. En les enginyeries pràcticament no hi ha noies per això que et comentava abans. I les que estan doncs fins i tot a vegades han de esforçar-se mes amb els treballs o amb companys imbecils que fan bromes i que suposo que passa a tot arreu però no se, es indignant a vegades.

I: I creus que les dones policies els hi pasa el mateix?

H02: No ho se perquè no soc dona i policia però entenc, crec que si clar. Nose si m'explico...No m'agradaria ser dona i policia... Elles ho tenen pitjor, perquè són menys i sempre han de

demostrar que no estan allà per feminisme, sinó perquè s'ho mereixen... Perquè com hi ha aquestes diferències de les proves físiques pues això, sempre diuen que amb els barems de les dones ho farien millor i que es injust... Ningú el dia de demà em qüestionarà a mi i dirà que estic al cos per complir amb una quota i això si que es injust.

I: Creus que aquestes diferències son justes?

H02: No, o sigui es injust, però situacions injustes mesures injustes i crec que esta justificat d'aquesta manera...

I: Val doncs vols matisar alguna cosa, alguna opinió, reflexió... Tens el temps que necessitis.

H02: Pues crec que no, si no necessites res més jo ja crec que ja esta.

[Fi de l'entrevista]

Final: [9:22 - 07/05/2021]

Transcripció H03

Inici: [7:05 – 14/05/2021] Entrevista realitzada en un entorn tranquil, al domicili de l'investigador]

I: Doncs comencem, perquè vols ser policia?

H03: Doncs perquè considero que es una feina important que cal realitzar, i a veure, crec que per fer-ho cal que t'agradi ajudar els demés perquè el 90% de la feina policial es ajudar els demés i ami la veritat es que m'agrada fer-ho i crec que ho podria fer bé. També és una feina que m'agrada en general i que te unes bones condicions per fer-la.

I: A quines condicions es refereix?

H03: Bueno ja m'entens, bon sou, osigi el "sueldo" ja no seria una preocupació i a veure que ser policia esta ben visto, penso que potser te com un "caché" o respecte nose com dir-ho...

I: Val i quan va decidir ser policia?

H03: Pues des de sempre he volgut ser policia, desde molt petit, sempre el que m'ha explicat [el seu pare és policia del CNP] m'ha agradat i nose em crida molt l'atenció, crec que si t'agrada l'adrenalina es la millor feina que pots fer...

I: I ara que està fent el procés d'oposició, que li preocupa més?

H03: Bueno ja saps que he suspès l'entrevista abans [dos cops suspesa] i em preocupa molt perquè clar, estic una mica desmotivats perquè sempre és el mateix, surto amb molta confiança i bones sensacions i després a les dues setmanes et donen el "pal" i clar acabo força tocat... No se on fallo la veritat perquè la porto molt preparada, si que es cert que abans no tenia experiència laboral i suposo que va per aquí, perquè crec que en algun dels perfils que ells busquen potser si que dono el perfil adequat però la veritat es que no ho se.

I: I respecte les altres parts?

H03: Doncs el temari el porto molt bé, he tret una bona nota perquè m'ho he preparat molt i els "psicos" una mica pitjor però bé, que eren mes difícils que els altres anys i bueno, respecte a les físiques cap problema les he passat tots els anys bé, potser podria entrenar una mica mes la navette i fer algun palier mes però l'any passat vaig fer un 8 i un 10 al press i al circuit no se crec que un 7 per que vaig anar a assegurar a la primera i a la de després el "tio" em va donar una sortida nul·la, però bueno que sempre han anat bé crec així que ja estic content, aquest any encara les porto millor suposo...

I: I el Curs bàsic Policial? Com ho veus?

H03: O sigui em motiva i preocupa al mateix moment perquè se que es molt dur perquè es molt de temps i et vigilen i estan com molt a sobre teu, però crec que si li poses ganes no tens perquè fer-ho malament i crec que ho podria fer bé. Crec que estic mes capacitat que els altres la veritat, perquè hi ha gent que no es prepara les coses i que després passa l'entrevista i el seu rendiment a l'escola es molt baix i després van i suspenen.

I: I suposem que arribes a ser policia, que et preocupa?

H03: Doncs em preocupa estancar-me, perquè amb el meu pare ho veig ja que si li toca estar moltes hores vigilant llocs que no passa res doncs a vegades es queixa del avorriment i clar jo no vull ser "poli" per acabar veient pelis al mòbil i estar "gordo"... No sé, si em passes això no crec

que em motives gaire però bueno suposo que pots anar movent-te una mica i intentar fer les coses bé, però soc conscient que hi ha com un sostre de vidre que al final costa molt de trencar i que cada cop els recursos son mínims i hi ha molta deixadesa per part dels polítics... No se si a Mossos es diferent.

I: I altres aspectes com la mobilitat, el companyerisme...?

H03: Pues això m'és igual perquè Catalunya es molt petita realment, son 2 hores en cotxe vaguis on vaguis i que es poc temps, si m'envien a Melilla pues si que es una mica "putada" però en el cas de Catalunya te fàcil solució. I respecte lo altre?

I: Companyerisme, per posar un exemple...

H03: Ah si, no se crec que no es cap problema. El meu pare te moltes bones relacions amb amics de fa 30 anys i crec que es fan com "vincles" o "lazos" que duren molts i molts anys i no se, crec que passa una mica a tots els treballs però et passes moltes hores amb un altre "tio" al cotxe i al final el veus més que a la família i això suposo que impacta molt a la llarga, sobretot perquè hi ha molt perill i si no et vigila ell qui et vigila? Però igual tu amb l'altre.

I: I respecte a aquest companys, sempre parles d'ells, en masculí? No podria ser una noia?

H03: Ah no no no, ho dic perquè es com m'ho imagino perquè hi ha mes nois que noies. No se no m'importaria gens que fos una noia la veritat es que em dona igual. Si sap de futbol ja tindrem conversa i si no pues que em parli ella de les seves coses.

I: I creus que la teva companya ho podrà fer tot igual que tu?

H03: Si a veure, suposo que clar, tenen una millor actuació en, on s'ha de fer un "cacheo" a algú i clar si es una noia no li pots fer tu i en aquest cas pues es evident que si, perquè tu no pots fer res o per exemple en el cas dels nens sempre es mes propera una noia que jo entenc...

I: I creus que hi ha accions que elles no podran fer millor?

H03: Si, ordre públic per exemple on nomes cal violència. Suposo que en aquest casos concrets pues es millor tenir els mes forts i llavors no tenir gent que no ho pugui fer amb contundència... Però suposo que hi ha de tot eh?

I: I que en penses de les recents campanyes on es fa un esforç per incloure mes dones?

H03: Es molt "semat" perquè al Twitter nomes posen "ties" ara i a veure, si es pensen que nomes per posar noies s'apuntaran mes... A veure es una mica il·lògic... Crec, però be que estan fent les proves molt mes fàcils i això ho sap tothom.

I: Mes fàcils...?

H03: Si a veure, les físiques son molt més fàcils, la tanca tot... El pes... Suposo que a veure, per elles pues es igual de difícil però es que a veure es molt exagerat la diferencia i la constitució diu que som tots iguals no? Pues no entenc el perquè les proves no son més fàcils. I que com l'entrevista es un "tongo" pues es mes fàcil que les aprovin perquè com entren menys pues han d'aprovar-les mes a elles.

I: Val doncs queda tot clar, vols fer alguna declaració, aclariment, matisar alguna resposta?

H03: Si que a veure, que jo no soc masclista ni res eh, però que si dius en públic el que jo he dit pues et poden "tatxar" de tot això i que crec que hauria de ser igualtat per lo bo i lo dolent i a

vegades ens passem de bonistes. Però que si, que penso que no esta malament que entrin si es en les mateixes condicions que nosaltres.

[Fi de l'entrevista]

Final: [7:21 - 14/05/2021]